Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1915-07-28

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 4 8 7

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9682

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Δρ. 10, Ἑξάμηνος » 5
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Δρ. 12, Ἑξάμηνος » 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 48

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ ΑΥΤΩΝ

Ὁ Κάϊζερ παρηγορῶν τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς τραπεζίτας τῆς Γερμανίας ὑπέσχετο ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἐπερατίζετο τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ποῖον δὲ τέρμα ἐννοεῖ, καταδηλοῖ ἡ ἀγρία ἐπίθεσις τοῦ Αὐστρογερμανικοῦ κατὰ τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς Κουρλάνδης μέχρι Βεσαραβίας. Σπεύδει ὁ Κάϊζερ ὅπως ἀπωθήσῃ τὰς ρωσσικὰς στρατιὰς πέρα τοῦ Βιστούλα καὶ καταλαμβάνων τὴν Βαρσοβίαν καὶ τὴν Ἰβαγκορὸδ ἀφαιρέσῃ αὐτοὺς τήν τε σιδηροδρομικὴν καὶ τὴν ποταμίαν συγκοινωνίαν καὶ εὐθύνας τὸ γερμανικὸν μέτωπον, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ τὰ χίλια μίλια διπλῆς καμπύλης τοῦ μετώπου του, νὰ κατοχυρώσῃ τοῦτο διὰ τῶν τελειοτάτων ὀχυρωματικῶν ἔργων, ἅτινα θὰ ἐπέτρεπον εἰς τὸ γερμανικὸν ἐπιτελεῖον νὰ ἀποσύρῃ ἐντεῦθεν ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον ἀνδρῶν καὶ μέγα μέρος τοῦ παμπληθοῦς πυροβολικοῦ καὶ ρίψῃ αὐτοὺς ὡς θύελλαν καὶ καταιγίδα κατὰ τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ μετώπου.

Ἐὰν διασπασθῇ τὸ γαλλικὸν μέτωπον καὶ καμφθῇ ἡ Γαλλία ὑπὸ τὸ βαρὺ σιδηροῦν πέλμα τῶν Τευτόνων, ἀληθῶς ὁ πόλεμος περιποιεῖται κατὰ τρόπον κινδυνωδέστατον δι' ἅπαντα τὰ μικρὰ κράτη.

Οἱ Σύμμαχοι ὅμως φαίνονται ὅτι ἄλλως φρονοῦσι περὶ τοῦ τέρματος τοῦ πολέμου. Ὁ Λόρδος Κίτσενερ ποιούμενος ἐν τῷ Ἀημαρχείῳ τοῦ Λονδίνου ἔκκλησιν πρὸς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν διὰ νέαν ἐθελουσίαν στρατολογίαν εἶπε:

«Ὑπάρχει ἀκόμη ἡ ζωτικὴ ἀνάγκη ἀνδρῶν ὅπως πληρώσωσι τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

«Πάντες οἱ λόγοι οἵτινες ἠγαγόν με ὅπως φρονῶ κατ' Αὔγουστον τοῦ 1914, ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος θὰ παρετείνετο ἰσχύουσι καὶ σήμερον. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι διατελοῦμεν εἰς ἀμέτρως καλλιτέραν κατάστασιν τώρα ἢ πρὸ δέκα μηνῶν, ἡ θέσις ὅμως σήμερον εἶνε τοὐλάχιστον τόσον σοβαρὰ ὅσον ἦτο καὶ τότε».

Ὁ λονδίνειος δὲ «Observer» γράφει:

«Ὁ Κάϊζερ φέρεται εἰπὼν ὅτι ὁ πόλεμος θὰ λήξῃ τὸν Ὀκτώβριον. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἀρχίσῃ πράγματι τὸν Ὀκτώβριον, καὶ δὲν θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ κατακόρυφον εἰμὴ μέχρι τοῦ προσεχοῦς ἔαρος.»

Τῶν αὐτῶν ἰδεῶν ἐμφοροῦνται καὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἄνδρες καὶ δημοσιογράφοι τῆς Τετραπλῆς Συνεννοήσεως, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι διὰ μικροτάτης παρατάσεως τοῦ πολέμου θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξάντλησις τῶν δύο κεντρικῶν συμμάχων Αὐτοκρατοριῶν, καὶ τοῦτο θέλουσι νὰ πιστοποιήσωσιν αὗται ἐπιτιθέμεναι ἀγρίως τώρα κατὰ τῶν Ρώσων καὶ συντρίψασαι τούτους νὰ ἐπιπέσωσιν ἔπειτα κεραυνοβόλως κατὰ τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ μετώπου.

Τὰ γεγονότα καὶ τὰ φαινόμενα σήμερον καταδεικνύουν, ὅτι οἱ Σύμμαχοι παρητήθησαν τοῦ ἐπιθετικοῦ κατὰ τῶν Αὐστρογερμανῶν πολέμου, ὡς ὑπέσχετο διὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ ὁ Γάλλος Στρατάρχης Ζόφφρ, καὶ ἡ πολεμικὴ τακτική των θὰ ἦνε ἡ ἀνένδοτος ἄμυνα διὰ τῶν τελειοτάτων σήμερον ἀμυντικῶν ἔργων καὶ ὅπλων, ἄλλως μεγίστη παρείχετο εὐκαιρία πρὸς ἐρρωμένην ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐν ᾧ χρόνῳ οὗτοι διὰ μεγάλων ὄγκων στρατοῦ καὶ πυροβολικοῦ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν Ρώσσων οὓς καταπλήττουσι καὶ ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς κρατερῶς μαχομένους νὰ ὑποχωρῶσι διηνεκῶς.

Ἐὰν οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἀποτύχωσι νὰ διασπάσωσι τὸ γαλλικὸν μέτωπον, ὁ πόλεμος πράγματι θὰ παραταθῇ ἐπὶ χρόνον μακρόν, καὶ ὀφείλομεν νὰ ὦμεν οἱ Πανέλληνες εὐγνώμονες πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὅστις ἐκράτησε τὴν Ἑλλάδα μακρὰν τοῦ τρομεροῦ πολέμου ἀνεξαρτήτως καὶ τῶν κινδύνων εἰς οὓς θὰ ἐξετίθετο αὕτη ἀπὸ τῶν ἐνδομυχούντων Βουλγάρων, ἀλλὰ καὶ ἂν, ὅ μὴ γένοιτο, ἀνεδείκνυντο οἱ Αὐστρογερμανοὶ νικηταί ἡ Ἑλλὰς παραμένουσα ἀδετέρα θὰ περισώσῃ ὅσα ἤδη κατέχει, ἐνῷ ἄλλως θὰ διέτρεχε τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων καὶ ὡς κράτος καὶ ὡς φυλή, καὶ τὸ καλὸν τοῦτο ὀφείλομεν πάλιν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, εἰς τὸ Ἐπιτελεῖόν Του καὶ εἰς τοὺς σωφρονοῦντας τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν, μετὰ τὴν Θείαν Πρόνοιαν, ἥτις φαίνεται καὶ ἐκ τούτου ὅτι ἐπιμένει ἐπαγρυπνοῦσα εὐμενῶς ἐπὶ τὴν φυλὴν ἡμῶν.

Γενικώτερον θεωροῦντες τοὺς ἀπὸ τοῦ τρομερωτάτου τῶν πολέμων κινδύνους οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν μικρῶν κρατῶν καὶ ἐθνῶν, ἀπορροῦμεν ὅτι, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, τὴν ἄποψιν ταύτην τοῦ πολέμου δὲν φαίνονται θεωροῦντες οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγέται τῶν μικρῶν κρατῶν καὶ ἐθνῶν.

Οἱαδήποτε τῶν δύο ἐμπολέμων συμμαχικῶν ὁμάδων ἤθελεν ἐπικρατήσει τελείως, οὐ μόνον ἰὴν ἀντίπαλον ὁμάδα θὰ ἐταπείνου καὶ θὰ ὑπέτασσεν ἄδηλον ἐπὶ πόσον χρόνον καταστρέφουσα τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους καὶ περικόπτουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ μικρὰ κράτη καὶ ἔθνη εἴτε πολέμια, εἴτε συμμαχικὰ εἴτε οὐδέτερα θὰ ἀπέβαλον τὴν κυριαρχικὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν καὶ θὰ ὑπετάσσοντο εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ αὐταρχίαν τῶν νικητῶν.

Ὁ κίνδυνος οὗτος εἶνε καταφανέστατος, καὶ ἐν τούτοις δὲν φαίνεται ἀνησυχῶν τοὺς ὑπευθύνους, καὶ ἡ Σουηδία ὁμιλεῖ περὶ πολέμου κατὰ τῆς Ρωσσίας, ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἀπειλοῦσι νὰ ἀποβῶσι κοσμοκράτορες, διότι ὁ πανευρωπαϊκὸς πόλεμος ἔπαθλον ἔχει τὴν κοσμοκρατίαν, καὶ κατὰ τῆς κοσμοκρατίας ταύτης πρέπει νὰ ἐξεγερθῶσι καὶ πολεμήσωσι πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη.

Θὰ ἦραν μωροὶ οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγέται τῶν μικρῶν κρατῶν ὅσοι θὰ ἐπίστευον εἰς τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν εὐμένειαν τῶν ἰσχυρῶν καὶ κοσμοκρατούντων νικητῶν, οἵτινες ἐπολέμησαν μόνον καὶ μόνον ἵνα κατακαστήσωσιν ὑποχειρίους μεγάλους τε καὶ μικροὺς λαούς, καὶ θὰ ἦσαν ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐπιγόνων αὐτῶν ἂν δὲν ἀποκρούσωσι τὸν μέγιστον κίνδυνον.

Ἡ τιτανομαχία τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ ἀλλήλων παρέχει τὴν μερίστην καὶ μοναδικὴν εὐκαιρίαν ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν, ὅπως ἐπιβάλωσιν οἱ μικροὶ καὶ ἀδύνατοι λαοὶ τὴν θέλησιν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀλληλοσπαρασσομένους ἡμέρων ἰσχυροὺς, ὧν οἱ νικηταὶ αὔριον θὰ γένωνται τύραννοι τῆς ὑφηλίου. Κατὰ τῆς ἐπικειμένης ταύτης τυραννίδος ἂς ἑνωθῶσι πάντα τὰ μικρὰ κράτη καὶ ἔθνη πολεμοῦντα ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἡνωμένα κατὰ τοῦ νικητοῦ.

Ἐὰν, ὅ μὴ γένοιτο, οἱ Γερμανοὶ ἀνεδείκνυντο νικηταί, Σουηδία, Νορβηγία, Δανία, Ὁλλανδία, Πορτογαλλία, Ἰσπανία, Ἑλλὰς, Βουλγαρία καὶ Ρουμανία ἂς ἑνωθῶσι κατὰ τῶν Γερμανῶν σύμμαχοῦντες μετὰ τῆς Τετραπλῆς Συνεννοήσεως, ἐὰν δὲ νικήσῃ ἤθελεν ἀναδειχθῇ αὕτη, κατὰ ταύτης ἂς ἑνώσωσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν συμμαχοῦντες μετὰ τῶν δύο κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, οὕτως ὥστε νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐπικρατήσασα μέχρι τοῦδε ἰσορροπία, ἥτις καὶ ἠλευθέρωσε καὶ ἐλευθεροῖ ἔτι καὶ σώζει τὰ μικρὰ ἔθνη, ἐπιτρέπουσα ὅπως ἐπιτελέσωσι τὸν προορισμὸν αὐτῶν, ὅστις, ὡς δεικνύει ἡ ἱστορία, εἶνε ὑπέριτερος καὶ ὑψηλότερος καὶ εὐγενέστερος τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν κρατῶν.

Οὕτω μόνον θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸν ὠμότατον καὶ ἀδικώτατον τῶν πολέμων ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ περὶ εἰρήνης θὰ ἐπικρατήσωσιν οἱ ψῆφοι τῶν μικρῶν καὶ ἀσθενῶν, οἵτινες πράγματι θὰ ἦνε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν λαῶν.

Ὁ Ἄγγλος μυθιστοριογράφος καὶ ποιητὴς κ. Οὐέλλς προέτεινεν ἵνα οἱ Σύμμαχοι συγκεντρώσωσι διακόσια τοὐλάχιστον ἀερόπλανα, ἅτινα νὰ ἐπιδράμωσι τὸν αὐστρογερμανικὸν οὐρανὸν καὶ νὰ βάλωσι χάλαζαν βομβῶν κατὰ τῶν ἐργοστασίων τῶν πυρομαχικῶν καὶ τῶν ὅπλων αὐτῶν.

Ἡ ἰδέα εἶνε ἐκκεντρικὴ καὶ ἐγωιστική, ἥτις πραγματοποιουμένη θὰ ἀνεδείκνυε νικήτριαν τὴν ἑτέραν ὁμάδα, καὶ δὲν θὰ ἐξασφαλίζετο ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ κόσμου, ἐνῷ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἡνωμένων μικρῶν κρατῶν θὰ ἐπεκράτουν αἱ εὐγενέστεραι καὶ ἐλευθεριώταται ἰδέαι καὶ ἀρχαὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐπ' ἀγαθῷ πάντων.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΤΑΡΡΕΟΥΣΑ (1801-1915)

ΥΠΟ ΟΥΙΛΛΙΑΜ ΜΙΛΛΕΡ

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸ ὡραῖον καὶ σοβαρὸν ἱστορικὸν πόνημά του ὁ ἄγγλος ἱστορικὸς ἐπεράτωσεν ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ παγκοσμ. πολέμου, ὅστις μαθέν με γάλῳ μέτρῳ εἶνε ἐπακόλουθον τῶν δύο Βαλκαν. πολέμων καθόσον προσέδοσαν οὗτοι κατεύθυνσιν τῆς λύσεως τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος ἀπαρέσκουσαν καὶ ἀντικειμένην εἰς τὰ ἴδια πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῶν δύο κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν Γερμανίας καὶ Αὐστρουγγαρίας, τοὐλάχιστον ὡς πεποίθασιν οἱ τε Μονάρχαι καὶ οἱ ἰθύνοντες τὰ κατ' αὐτὰς πολιτικοὶ ἄνδρες.

Ὁ συγγραφεὺς συνέγραψε τὴν «Καταρρέουσαν Τουρκίαν» ὡς ἐπίλογον τῶν δύο Βαλκανικῶν πολέμων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς προοίμιον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καθόσον οὗτος συνδέεται ἤδη ἀμεσώτατα καὶ πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα διὰ τῆς ἀμέσου συμμετοχῆς τῆς τουρκίας εἰς αὐτόν.

Εἰς τοὺς φιλομαθεῖς καὶ σοβαροὺς ἀναγνώστας παρέχομεν διὰ τοῦτο ἀναδημοσίευσιν τοῦ προοιμίου τῆς ἐν λόγῳ ἐμβριθοῦς ἱστορίας παρέχοντος περιέργους ἀντιθέσεις καὶ ἀνομοιότητας ἐν τῇ διὰ τοῦ χρόνου ἐξελίξει τῶν σχέσεων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν διαφόρων κρατῶν καὶ ἐθνῶν πρὸς ἄλληλα.

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται ἀλλὰ καὶ δὲν ἀντιγράφει πάντοτε ἑαυτήν, ἐνίοτε μάλιστα παρουσιάζει μεγάλας ἀντιθέσεις καὶ ἀνομοιότητας, καὶ τοῦτο θὰ ἴδωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται παραβάλλοντες τὰ σύγχρονα γεγονότα πρὸς τὰ δι' ἑνὸς ὅλου αἰῶνος ἐξελιχθέντα, ὡς πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, περὶ οὗ ἀμεσώτατα καὶ τὰ μέγιστα ἐνδιαφερόμεθα οἱ Πανέλληνες.

«Τὸ ζήτημα τῆς ἐγγὺς Ἀνατολῆς, γράφει ὁ κ. Μίλλερ, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὡς τὸ πρόβλημα τῆς πληρώσεως τοῦ κενοῦ δημιουργουμένου διὰ τὰς βαθμιαίας ἐξαφανίσεις τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ τῆς Εὐρώπης. Διὸ ἡ ἱστορία αὐτοῦ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἄρχεται καθ' ἣν ὥραν ἡ αὐτοκρατορία αὕτη φθᾶσα εἰς τὸν κολοφῶνα ἄρχεται ἐκπίπτουσα. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ κτήσεις τῆς Τουρκίας προσέλαβον τὴν μεγίστην ἔκτασιν ὑπερμεσοῦντος τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος ὅτε ἡ Κρήτη, «ἡ Ἑλληνικὴ μεγαλόνησος», ὡς ἀρέσκονται ἀποκαλοῦντες αὐτὴν οἱ νέοι Ἕλληνες, ὑπέκυψε τέλος εἰς τὰς Τουρκικὰς δυνάμεις καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας ἐξεχώρησε τὴν Πεδολίαν εἰς τὸν Σουλτᾶνον. Ἀλλὰ, λήγοντος τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου αἰῶνος, ἤρξατο ὁ περιορισμὸς τῶν Τουρκικῶν συνόρων. Ἡ ἐν ἔτει 1699 ὁμολογηθεῖσα εἰρήνη τῶν Κάρλοβιτς ἀτεκλήθη ὀρθῶς «ὁ πρῶτος διαμελισμὸς τῆς Ὀθωμ. αὐτοκρατορίας». Ὑπῆρξε τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἐξελίξεως, ἥτις δὲν ἔπαυσεν ἔκτοτε χωροῦσα πρὸς τὰ πρόσω βραδέως μὲν, ἀλλ' ἀσφαλῶς. Ὁ δὲ δέκατος ὄγδοος αἰὼν παρέστη εἰς τὸ θέαμα τῆς συνεχίσεως τοῦ εἰς τὸ Κάρλοβιτς ἀρξαμένου ἔργου, καίτοι πολλὰ καὶ πολλὰ οἱ τουρκικαὶ κτήσεις προσελάμβανον καὶ πάλιν ποιάν τινα προσωρινὴν αὔξησιν, καὶ Εὐρωπαῖοι πολιτευταὶ προεξώφλουν τὸν διαμελισμὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν τοῦ σουλτάνου καὶ κατέστρωνον σχέδια περὶ τῆς διανομῆς τῶν λαφύρων.

Ἀρχομένου δὲ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, ὑπῆρχον τέσσαρες καὶ μόνοι μεγάλαι εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, ἀντὶ τῶν σημερινῶν ἓξ, ἀμέσως ἐνδιαφερόμεναι περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἐπειδὴ ἡ μὲν Ἰταλία δὲν εἶχεν ἀκόμη συγκρατηθῆ, ἡ δὲ Πρωσσία, ἐπέτυχε μόνον δευτερεύουσαν θέσιν, συγχρόνως δὲ ἡ Βενετία εἶχε παύσει ὑφιστομένη. Τῶν τεσσάρων δὲ τούτων δυνάμεων τῆς Γαλλίας, τῆς Ρωσσίας τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας, ἡ Γαλλία εἶχεν ὑπάρξει ἐπὶ αἰῶνας ἡ κατὰ παράδοσιν σύμμαχος τῶν σουλτάνων. Ἰδιαιτέρως δὲ τῆς συμμαχίας ταύτης ὑπῆρξεν ὁ Φραγκίσκος Α', ὅστις κατήξιωτο τῆς βασιλείας αὐτοῦ προτιθέμενος, καθ' ἃ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἡγεμόνες ἐπροξένουν ἔκτοτε, τὴν διανομὴν τῆς Τουρκίας. Ἡ συμμαχία αὕτη μετὰ τυχαίων διαλειμμάτων, καθ' ἃ ἐπεκράτησαν ἀπωθήματα ἀντιτουρκικά, ὑπῆρξε σταθερὸν πρόγραμμα τῶν διαδόχων αὐτοῦ. Καὶ ἐκαταδάλιζε μὲν ἡ ἕνωσις αὕτη τῆς Γαλλίας, «τῆς ἀρχαιοτάτης θυγατρὸς τῆς Ἐκκλησίας» μετὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν ἀπίστων Τούρκων, ἀλλ' οὐχ ἧττον ὁ Φραγκίσκος ἐθεώρησε πολιτικὸν συμφέρον νὰ μεταχειρισθῇ Σουλεϊμὰν τὸν Μεγαλοπρεπῆ ὡς Σύμμαχον ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτοῦ καὶ ἀ τοῦ οἴκου τῆς Αὐστρίας τῆς ἀνέκαθεν ἀντιπάλου τῆς Γαλλικῆς μοναρχίας. Ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Τουρκίας κατὰ ταύτην τὴν περίοδον, αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ γαλλικοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐμπορίου ἦσαν ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα ἀντιστρατευόμενα πρὸς οἱαδήποτε σταυροφορικὰς διαθέσεις τοῦ πολυτρόπου Βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἀπαράλλακτα καθ' ἃ ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις εἴδομεν τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ὑπερμαχοῦντα τῆς Τουρκίας, χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ Γερμανικοῦ ἐμπορίου. Ὁμοῦ ὁ γαλλικὸς στόλος καὶ ὁ ὀθωμανικὸς ἐβομβάρδισαν τὴν Νίκαιαν, ἐν ᾧ συγχρόνως ἡ Τουλὼν ἐχρησίμευεν ὡς βάσις τῶν Τουρκικῶν ἐπιχειρήσεων. Διὰ δὲ τῶν διομολογήσεων τοῦ 1535, αἵτινες ὑπῆρξαν τὸ πρακτικώτατον τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς γαλλοτουρκικῆς συμμαχίας, οἱ γάλλοι ἔλαβον τὴν ἄδειαν τοῦ ἐμπορεύεσθαι καθ' ἅπαντας τοὺς Ὀθωμ. λιμένας, ἐν ᾧ τὸ προνόμιον τοῦτο παρεχωρεῖτο εἰς τὰ πλοῖα ἄλλων ἐθνῶν ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἐπάρσεως τῆς γαλλικῆς σημαίας. Γάλλοι ὑπήκοοι διαμένοντες ἐν Τουρκίᾳ εἶχον τὴν ἄδειαν νὰ ἐξασκῶσιν ἐλευθέρως τὸ ἴδιον θρησκευμα, καὶ ἡ φύλαξις τοῦ Παναγίου Τάφου ἀνετέθη εἰς Γάλλους καθολικούς.

Ὁ δ' Ἑρρῖκος Β' ἠσπάσθη τὴν εἰρηνικὴν συμμαχίαν τοῦ πατρός του καὶ συνωμολόγησε μετὰ τοῦ Σουλεϊμὰν συνθήκην, ἔχουσαν σκοπὸν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συμπράξεως τοῦ Τουρκικοῦ στόλου ἐναντίον τοῦ οἴκου τῆς Αὐστρίας. Καὶ ἐπί τινα μὲν χρόνον ἡ συμμαχία ἔπαυσεν οὖσα ἐπιθετική, ἀλλ' ἀρχομένου τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος ἡ γαλλικὴ ἐπίδρασις ἦτο ἡ κρατοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει. Αἱ δὲ διομολογήσεις ἀνενεώθησαν τῷ 1604 καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐξαιρουμένων τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Βενετῶν, ἦσαν ἠναγκασμένα νὰ ἐπιζητῶσι τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ νὰ ἐμπορεύωνται ὑπὸ σημαίαν γαλλικήν. Ἀλλ' αἱ διομολογήσεις τοῦ 1604 σημειοῦσιν ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν μεταβολὴν ἀτὸ τῶν τοῦ 1535. Καὶ δὴ ἡ Γαλλία εἶχε νῦν ἰσχυροὺς ἀντιπάλους ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἡ Ἀγγλία ἡ Βενετία καὶ ἡ Ὁλλανδία ἀνθημιλλῶντο παρὰ τὸν Βόσπορον, τῷ δὲ 1634 οἱ Ἕλληνες ἀνέλαβον τὴν φύλαξιν τοῦ Παναγίου Τάφου (Σ. Σ. Κ. Φ. Διὰ τοῦ περιωνύμου Παναγιωτάκη Νικουσίου) προσημαινομένης οὕτω τῆς συρροῆς ἐκείνης ἥτις μετὰ δύο αἰῶνας ἤγαγεν εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον. Τότε οἱ Γάλλοι ἤρξαντο στρεφόμενοι ἐναντίον τῶν τούρκων, καὶ κατεστρώθη ὑπὸ Γάλλου ἡγέτου τὸ σχέδιον σταυροφορίας, ἐδημοσιεύθη δὲ ὑπὸ γάλλου διπλωμάτου συγγραφὴ «Περὶ τῶν ἀσφαλῶν μέσων τῆς καταστροφῆς» τῆς Ὀθωμ. αὐτοκρατορίας. Ἐν μὲν τῇ μάχῃ τοῦ Ἁγ. Γοτθάρδου τῷ 1664 γαλλικὰ στρατεύματα ἐβοήθησαν τοὺς Αὐστριακοὺς πρὸς καταπολέμησιν τῶν Τούρκων; διαρκούσης δὲ τῆς πολιορκίας τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης, γάλλοι μοχηταὶ συνέπραξαν μετὰ τῶν Βενετῶν, καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Γάλλου ἀρχηγοῦ τοῦ Δουκὸς *Beaufort* ὁρᾶται καὶ μέχρι σήμερον ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἐκείνης. Ὁ δὲ Λουδοβίκος ΙΔ' καίπερ πειραθεὶς νὰ προλίβῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Σοβιέσκη διάσωσιν τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων πολιορκουμένης Βιέννης, ἦτο πράγματι ἐχθρὸς τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ στόλος αὐτοῦ εἰσέπλευσεν εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ ὁ Λουδοβίκος κατώρθωσε νὰ τύχῃ τῷ 1673 νέων διομολογήσεων, δι' ὧν ἀναγνωρίζετο ὡς ὁ μόνος προστάτης τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθολικῶν.

Κατὰ δὲ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα ἐπανελήφθησαν οἱ ἀρχαῖαι φιλικαὶ σχέσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Τουρκίας καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ἀπειλούμενοι ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσσίας καὶ δοσημέραι ἐκπίπτοντες ἔχαιρον ἐπωφε-

λούμενοι τὰς ἀγαθὰς ὑπηρεσίας τῆς Γαλλίας. Ὁ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐξουδετερόνων τὰς ἐνεργείας τῆς Αὐστρίας, κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὴν Σερβίαν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Τουρκίας ἐπὶ τρεῖς ἔτη γενεάς, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε ἀπέβη οἱονεὶ ὁ «μέγας βεζύρης τῶν Χριστιανῶν.» Αἱ διομολογήσεις τοῦ 1740, συμπληροῦσαι τὰς τοῦ 1673, ὑπῆρξαν ἡ ἀμοιβὴ τῆς βοηθείας τῶν Γάλλων καὶ διαμένουσι καὶ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν μνημεῖον τῆς διπλωματικῆς ἐπιτυχίας τοῦ Μαρκίωνος *de Villeneuve*. (Σ. Σ. Κ. Φ. τὰς διομολογήσεις κατήργησαν οἱ Νεότουρκοι ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1914). Γάλλοι ἀξιωματικοὶ ἀνέλαβον, καθ' ἃ οἱ Γερμανοὶ τῆς σήμερον, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὁ δὲ *Bonneval* καὶ ὁ Βαρῶνος *De Tott* εἰργάσθησαν ἐκθύμως ὑπὲρ τῶν Τουρκικῶν συμφερόντων. Ἀλλ' ἡ συνθήκη τοῦ 1774 ἡ συνομολογηθεῖσα ἐν τῷ Κουτσοὺκ—Κοϊναρτζῇ, οὗ τὸ Τουρκικὸν ὄνομα σημαίνει «Μικρὰ Πηγὴ» κατέλυσε τὴν γαλλικὴν ἐπίδρασιν ἀντικατασταθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ρωσσικῆς καὶ ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις ἐκώλυσε τὴν Γαλλίαν ἀπὸ πάσης ἐνεργοῦ ἀναμίξεως εἰς τὰ ἀνατολικὰ πράγματα καίτοι ἐμμέσως διὰ Γάλλων μεταναστῶν τραπέντων εἰς τὴν Ἀνατολὴν διέσπειραν ἐν αὐτῷ τὴν γνῶσιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ τῶν γαλλικῶν ἠθῶν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ αἱ Ὀθωμ. κτήσεις ἠσθάνθησαν τὸν ὄγκον τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Βοναπάρτου. «Δὲν εἶνε συνήθεια παρ' ἡμῖν, ἔγραφε πρὸς τὸ Διευθυντήριον, τὸ νὰ ἀποπειρώμεθα τῆς διατηρήσεως τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Ὀφείλομεν νὰ παραστῶμεν μάρτυρες τῆς πτώσεως αὐτῆς ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις.» Ἡ δὲ συνθήκη τοῦ Κάμπο Φόρμιο τῷ 1797 κατέστησε τὴν Γαλλίαν ἄμεσον γείτονα τοῦ Σουλτάνου διὰ τῆς εἰς αὐτὴν παραχωρήσεως τῶν Ἰονίων Νήσων, «ἐνδιαφερουσῶν ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον ἢ ὁλόκληρος ἡ Ἰταλία ὁμοῦ λαμβανομένη, ὡς ἔλεγεν ὁ Βοναπάρτος, συμπεριελαμβάνοντο δὲ εἰς αὐτὰς τὸ Βουθρωτόν, ἡ Ἄρτα, ἡ Βόνιτσα, καὶ ἅπασαι αἱ πρότεραι κτήσεις τῶν Βενετῶν ἐν Ἀλβανίᾳ πρὸς νότον τοῦ κόλπου τοῦ Δρίνου. Ἔστρεψε δ' ὁ μέγας Γάλλος κατακτητὴς ἰδιάζουσαν προσοχὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ δύο ἀπόστολοι τῆς γαλλικῆς ἐν Ἑλλάδι διοικήσεως, οἱ ἀδελφοὶ Στεφανόπουλοι ἐκ *Gargese* (Καρυαὶ ἐν Κορσικῇ Ἑλληνικὴ ἀποικία) ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐπὶ σκοπῷ τῆς διαδόσεως τῆς φήμης αὐτοῦ, περιβεβλημένοι ἀποστολὴν τοῦτο μὲν ἐπιστημονικὴν τοῦτο δὲ πολιτικήν, κατὰ τὸ προφιλὲς ἔθος τῶν ἐν τοῖς νέοις χρόνοις ὑπουργείων τῶν ἐξωτερικῶν. Δὲν ἔλειψε δὲ καὶ θρύλος τις ἀναφερόμενος εἰς τὸν νικηφόρον στρατηλάτην. Ἕλληνες φιλολογοῦντες ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἦτο ἁπλὴ μετάφρασις τῶν δύο Ἑλληνικῶν λέξεων καλὸ μέρος καὶ ὅτι κατὰ ταῦτα ἦτο δῆθεν ἀπόγονος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῶν **Καλομέρων Πορφυρογεννήτων.**

Ἡ Ρωσσία ἦτο τεταραγμένη ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας τῶν προσηλυτιστικῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐνεργειῶν τῆς Γαλλίας, καὶ δὲν ἐπεθύμει ὅπως ἰσχυρὰ γαλλικὴ προστασία ἐπὶ τῶν χριστιανῶν τῆς Τουρκίας ὑπὸ τῆς Γαλλίας τεθῇ ἐν μέσῳ ὡς φραγμὸς τῶν ἰδίων αὐτῆς σχεδίων.

Ἡ δὲ Βρεττανία περιπεπλεγμένη εἰς ἀγῶνα περὶ ζωῆς καὶ ὑπάρξεως ἐναντίον τῆς Γαλλίας προσῆλθεν εἰς τὴν Ρωσσοτουρκικὴν συμμαχίαν, κατ' ἀκολουθίαν δ' ἐπῆλθεν, ὡς εἰκός, ἡ ἀπώλεια τῶν Γαλλικῶν κτήσεων καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορίου ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Οὕτως αἱ μὲν Ἰόνιοι Νῆσοι κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Ρώσων καὶ τούρκων, οἱ δ' ἐν τῇ Ἀνατολῇ γαλλικοὶ ἐμπορικοὶ οἶκοι κατέπεσον.

Διὰ ταῦτα ἡ Γαλλία, ἀρχομένου τοῦ Δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος, δὲν ἦτο πλέον ἡ φρουρὸς τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας. Ὁ Βοναπάρτης διὰ τοῦ παραβόλου καὶ δαιμονίου αὐτοῦ πνεύματος εἶχεν ἀνατρέψει τὸ ἐπὶ αἰῶνας πολιτικὸν πρόγραμμα τῆς Γαλλίας καὶ ἀναγκάσει τὴν Ρωσσίαν ὅπως ὑπεραμυνομένη ἑαυτῆς, ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Τούρκων.

Ἐπὶ γενεὰς ὅλας ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Τουρκία εἶχον ὑπάρξει ἀντίπαλοι, καὶ οὐκ ὀλίγοι ρωσσοτουρκικοὶ πόλεμοι εἶχον ἀναγραφῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ πρὸ τῆς ἐν τῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ αἰῶνι εἰς τὰς προγενεστέρας προσθήκας ἑτέρων τεσσάρων. Διὰ παραδόξου δὲ προκατασκευῆς τῆς νεωτέρας ἱστορίας τὰ δύο ἔθνη ἦλθον τὸ πρῶτον εἰς ἐπαφὴν πρὸς ἄλληλα ἐν τῇ Κριμαίᾳ. Καὶ δὴ περὶ τὰ εἰκοσιπέντε ἔτη μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Μωάμεθ Β' ἠξίωσε τὴν ἐπικυριαρχίαν ἐπὶ τῶν Τατάρων τῆς Μόσχας, ὧν ὁ ἡγεμὼν ἦτο σύμμαχος τοῦ ἄρχοντος τῆς Μόσχας. Οἱ Ρῶσσοι ἔμποροι τῆς Κάφας (Θεοδοσίας) καὶ τῆς Ἀζοφικῆς (Μαιώτιδος) ἦλθον οὕτως εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, καὶ αἱ ζημίαι αὐτῶν προὐκάλεσαν τὴν ἀποστολὴν τῆς πρώτης εἰς Κων)πολιν ρωσσικῆς πρεσβείας τῷ 1495. Ἐπηκολούθησε δ' ἡ ἀποστολὴ ἄλλων πρεσβειῶν καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον διετηροῦντο μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων σχέσεις φιλικαί. Ἀλλ' αἱ ἐπιδρομαὶ τοῦ ρωσσικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν Ταττάρων καὶ ἡ ἐκδίκησις ἣν μετῆλθον στίφη ρωσσικὰ ἐπήνεγκον μεγάλας προστριβάς, καὶ τέλος τῷ 1569 ἐπῆλθεν ἡ πρώτη ἔνοπλος σύρραξις μεταξὺ στρατιῶν τῶν δύο κρατῶν. Περιέργως δὲ βλέπομεν ἑσπερίας δυνάμεις ἐξωθούσας κατὰ ταύτην τὴν περίοδον τὴν Ρωσσίαν εἰς ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων ἀπὸ τῆς Εὐρώπης καὶ ἀναγνωριζούσας ἤδη τοὺς Ρώσους ὡς τοὺς φυσικοὺς προστάτας τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ χριστιανῶν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου μόνη ἡ Τουρκία ᾐσθάνετο τὸν φόβον τῆς αὐξανούσης δυνάμεως τῆς Ρωσσίας. Οἱ δὲ πολιτευταὶ τῆς Ἑσπερίας φαίνονται μὴ ὑποπτεύοντες ἐν τῷ τότε χρόνῳ ὅτι ἡ Ρωσσία ἐγκαθισταμένη παρὰ τὸν Βόσπορον ἤθελεν ἀποβῇ ἀπειλητικὴ διὰ τὴν Εὐρώπην.

Ἀλλὰ καὶ οἱ σουλτᾶνοι, οἵτινες τότε εὑρίσκοντο εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης, ἐδίσταζον νὰ ἀντιδράσωσιν εἰς δύναμιν ἥτις καθ' ἃ ἐσκέπτοντο ἠδύνατο ἤδη τότε νὰ κατενεχθῇ βαρεῖα κατ' αὐτῶν. Μόλις δὲ μετὰ ἕνα αἰῶνα ἐξερράγη πραγματικὸς πόλεμος μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὑπὸ τῶν τούρκων καταλήψεως τῆς Ποδολίας, ἥτις ἐφαίνετο διακινδυνεύουσα τὰ ρωσσικὰ συμφέροντα. Ἀποτέλεσμα δὲ τοῦ πολέμου τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἐδαφικὴ ἐπαύξησις τῆς Ρωσσίας ἐν Κιέβῳ καὶ ὁ πόθος περαιτέρω ἐπεκτάσεων. Ἤδη δ' ἔκτοτε ὁ τσάρος ἐσχηματίζετο ἀγερώχως ὡς πρόμαχος θρησκευτικῶν συμφερόντων, κατορθώσας νὰ τύχῃ τῶν ἀναγκαίων διαβατηρίων χάριν Ρώσων προσκυνητῶν μεταβαινόντων εἰς Ἱεροσόλυμα. Οὕτως αἵ τε πολιτικαὶ καὶ αἱ θεολογικαὶ ἀξιώσεις τῆς Ρωσσίας συνανεκράθησαν δυσαποσπάστως ἀπ' ἀλλήλων καθ' ὅμοιον ἐντελῶς τρόπον, ὡς ὁ ἱεραπόστολος ὑπῆρξε παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν ὁ πρόδρομος τοῦ στρατιώτου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλοῦμεν ὅτι ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Μονὴ τοῦ Κύκκου καταργεῖ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους τὰς ζητείας ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μεσαορίας Κιτίου Κυρηνείας, θὰ ἀποστέλλῃ δὲ ἀδελφὸν Αὐτῆς μετὰ τῆς σεπτῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου πρὸς ἐπιτέλεσιν ἁγιασμοῦ καὶ παρακλήσεως μόνον εἰς τὰ χωρία ἐκεῖνα τῶν εἰρημένων Ἐπαρχιῶν,— ἅτινα διὰ γραπτῆς αἰτήσεώς των πρὸς τὸν Ἡγούμενον ἤθελον ζητήσῃ τὸ τοιοῦτον.

Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου 1)7 1915.

† Ὁ Ἡγούμενος Κύκκου

Κλεόπας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Ἱεροδιάκονος καλλίφωνος καὶ ἐγγράμματος διὰ τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Ἀντωνίου.

Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν.

ΕΛΛΗΝ. ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

Α. Β. ΡΗΓΑ & ΥΙΟΥ

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΚΑΡΟΥΑΝΑ ΥΙΟΙ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΑΛΛ' ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΩΤΑΤΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΠΩΣ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ Θ' ΑΠΟΦΥΓΩΣΙ ΤΗΝ ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

Κατὰ τὴν προτελευταίαν σύνοδον τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ἐψηφίσθη εὐεργετικώτατος Νόμος, ὁ περὶ συστάσεως Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν οὗτινος περιλήψεις ἐκτενεῖς ἐδημοσιεύσαμεν ἐν καιρῷ, καὶ περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως οἱ σχετικοὶ Κανονισμοί, ὧν συνοπτικὴν περίληψιν τῶν κυριωτάτων ἄρθρων ἐδημοσιεύσαμεν ὡσαύτως τότε.

Πρὸ μηνὸς περίπου διωρίσθη καὶ ὁ Γεν. Ἔφορος πρὸς ὃν θὰ ἀπευθύνωνται οἱ αἰτηταὶ πρὸς σύστασιν Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὁποίου θὰ διατελῶσιν αὗται.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ Ἐφόρου παρεῖδε τὸ ἁρμοδιώτατον καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφερόμενον ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοιούτων ἑταιρειῶν πρόσωπον, καὶ τοιοῦτος εἶνε ὁ κ. Πέβαν, Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας.

Ὁ κ. Πέβαν ἀπὸ τοῦ 1902 ἐγένετο ὁ εἰσηγητὴς ἐν Κύπρῳ περὶ τῶν Τραπεζῶν Ραϊφάϊζεν δημοσιεύσας καὶ περιλήψεις περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς λειτουργίας τούτων ἐκ τοῦ περὶ λαϊκῶν τραπεζῶν πρώτου πονήματος τοῦ κ. *Wolf* καὶ εἰργάσθη πρὸς διάδοσιν τῆς λαμπρᾶς ἰδέας παρὰ τῷ ἀγροτικῷ πληθυσμῷ καὶ ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὸ περὶ τῶν ἀγροτικῶν πιστωτικῶν ἑταιρειῶν θέμα. Ἐπεκροτήσαμεν τότε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἰδέαν ἀλλὰ προείπομεν τὴν ἀποτυχίαν, διότι ἔλειπε τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον, ἐγράψαμεν δὲ τότε ὅτι ἀγροτ. συνεργατ. ἑταιρεῖαι θὰ ἱδρύοντο παρ' ἡμῖν, ἂν ἡ Κυβέρνησις διέθετε πρὸς τοῦτο σημαντικὰ ποσὰ ἀπὸ τῶν περισσευμάτων, συνταχθέντες πρὸς τὸ ἐν Αὐστρίᾳ ἐπικρατῆσαν σύστημα, καθ' ὃ ἡ Κυβέρνησις προσῆλθεν ἀρωγὸς διὰ δημοσίων κεφαλαίων πρὸς ἵδρυσιν τοιούτων ἑταιρειῶν, αἵτινες καὶ ηὐδοκίμησαν λαμπρῶς.

Κατ' ἀνάγκην καὶ ἐν Κύπρῳ προσηρμόσθη ὁ σχετικὸς νόμος πρὸς τὸ αὐστριακὸν σύστημα καὶ αἱ γεωργικαὶ τάξεις ἔχουσιν δη τὸ ἀσφαλέστατον μέσον δανεισμοῦ χρημάτων ἐπὶ μακρῷ τόκῳ, ἀναλόγως πρὸς τὰς προσόδους τῆς γῆς, καὶ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν χειρῶν τῆς τοκογλυφίας.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐργασία πρὸς εὐρυτάτην διάδοσιν τοῦ νόμου εἰς πάσας τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας καὶ ἀνάπτυξιν εἰς αὐτὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ τῶν πολλαπλῶν ὠφελειῶν, ἃς πορίζονται ἀπὸ τούτων οἱ ἑταῖροι. Ἔδει ὅ τε νόμος καὶ οἱ κανονισμοὶ νὰ ἐκδοθῶσι κατὰ χιλιάδας καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας πάσας, νὰ παραγγελθῶσι δὲ οἱ εἰσπράκτορες περιερχόμενοι τὰ χωρία νὰ ἐκθέτωσι πρὸς τοὺς ἀγρότας τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ νὰ ὑποδεικνύωσι τὰς ὠφελείας καὶ νὰ προτρέπωσιν αὐτοὺς εἰς σύστασιν πιστωτικῶν ἑταιρειῶν. Ἄλλοι ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι πρὸς τοῦτο εἶνε οἱ τοῦ Γεωργ. Τμήματος, οἵτινες περιερχόμενοι τὰ χωρία μετὰ τῶν ἄλλων ὁδηγιῶν περὶ τὰ γεωργικὰ λίαν ἐπικαίρως θὰ ἐπραγματεύοντο πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ περὶ συνεργατικῶν πιστωτικῶν ἑταιρειῶν.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις διώριζεν Ἔφορον τῶν Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν τὸν κ. Πέβαν, θὰ ἀπετέλει ὁ διορισμὸς οὗτος τὴν μόνην δικαιολογίαν τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου τούτου εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γεωργίας. Ὁ κ. Πέβαν ὡς Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας δὲν εἶνε ποσῶς εἰς τὴν θέσιν του, θὰ ἐδικαιολόγει δὲ αὐτὴν μόνον ὡς Ἔφορος τῶν Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν, ὅτε ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ εἰργάζετο μετ' ἐνθουσιασμοῦ πρὸς διάδοσιν αὐτῶν. Διορίσασα ἡ Κυβέρνησις ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον διώρισε, φοβούμεθα ὅτι τὸ ἔπραξεν ἵνα ἀποτύχῃ ὁ εὐεργετικώτατος οὗτος νόμος, καὶ φοβούμεθα ὅτι ὁ διορισμὸς οὗτος τοῦτο κυρίως ἐσκόπει.

Ἡ ἐνέργεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἀπαιτεῖ ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸν καὶ δραστηριότητα, καὶ τρόπον εὐγενῆ καὶ φιλόφρονα συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς ἀγρότας, ἅτινα πάντα κέκτηται ὁ κ. Πέβαν στερεῖται δὲ ὁ διορισθεὶς Ἔφορος, ὅστις φοβούμεθα ὅτι θὰ ματαιώσῃ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ λειτουργίαν νόμου ἄλλως εὐεργετικωτάτου.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εἰλικρινῶς θέλει τὴν σύστασιν παρὰ τῷ ἀγροτικῷ ἡμῶν πληθυσμῷ ὡς πλείστων Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν ἂς ἀναθέσῃ τὴν Ἐφορείαν αὐτὴν πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Γεωργίας, ἐὰν ὅμως ἐπιμένῃ εἰς τὸν γενόμενον διορισμόν, πάντως θέλει τὴν πλήρη ἀποτυχίαν αὐτοῦ.

Ὁπωσδήποτε οἱ φρονιμώτεροι καὶ νοημονέστεροι τῶν γεωργῶν μας ἂς μὴ διστάσωσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τὸν νόμον τοῦτον, καὶ ἂν μὴ τύχωσι τῆς προσοχῆς τοῦ Γεν. Ἐφόρου ἂς καταγγείλωσι τοῦτον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἂς διαμαρτυρηθῶσιν ὅπου δεῖ, διότι πολὺ φοβούμεθα ὅτι θὰ προσκρούσωσιν οὗτοι εἰς τὰ πρῶτα διαβήματα αὐτῶν.

— ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου ἀναγράφεται εὐθὺς ἐν ἀρχῇ:

«Ἐπειδὴ εἶνε ἐπωφελὲς νὰ ἐνθαρρυνθῇ ἡ φειδώ, ἡ αὐτοβοήθεια καὶ ὁ συνεργατισμὸς παρὰ τοῖς γεωργοῖς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ γένηται πρόνοια περὶ συστάσεως καὶ ἐλέγχου Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν:

. . . .

Ἄρθρ. 7. Πρόσωπον ἐκλέξιμον ὡς μέλος Ἑταιρείας τοιαύτης πρέπει (α') νὰ εἶνε ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν (β') νὰ διαμένῃ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ἑταιρείας (γ') νὰ κατέχῃ ἐν αὐτῇ γῆν ὄχι ὀλιγωτέραν τῶν 2 σκαλῶν (δ') νὰ εἶνε γεωργός (ε') νὰ μὴ εἶνε μέλος ἄλλης Συνεργ. Πιστωτ. Ἑταιρείας.

Ἄρθρ. 8. Δώδεκα ἢ πλειότερα πρόσωπα ἔχοντα τὰ ἄνωθι προσόντα ἂν ἐνεργήσωσι συνῳδὰ τὸ Νόμῳ καὶ τοῖς κανονισμοῖς τῆς μελετωμένης Ἑταιρείας δύνανται νὰ ἀπευθύνωσιν αἴτησιν πρὸς τὸν Ἔφορον (*Registrar*) ἵνα ἐγγραφῶσιν ὡς Ἑταιρεῖαι.

Ἄρθρ. 14. Ἡ εὐθύνη ἑκάστου μέλους ἑταιρείας διὰ τὰ χρέη ταύτης θὰ εἶνε ἀπεριόριστος

. . . .

Ἄρθρ. 29. Μέλος τῆς ἑταιρείας μόνον εἶνε δεκτὸν ὡς ἐγγυητὴς διὰ δάνειον.

Ἄρθρ. 30. Ἑταιρεία τις δύναται νὰ λαμβάνῃ δάνεια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ παρὰ τῶν Δανειστικῶν Ἐπιτρόπων ἢ ἄλλως ὑπὸ ὅρους διὰ τὸν τόκον ἢ ἄλλως ὡς προνοεῖ τὸ καταστατικόν, καὶ ἡ κυβέρνησις ἢ οἱ δανειστικοὶ ἐπίτροποι, ἐὰν θεωρῶσι πρόσφορον, δύνανται νὰ χορηγῶσι τοιαῦτα δάνεια.

. . . .

Ἄρθρ. 32. Δάνειον χορηγεῖται μόνον πρὸς ἐπιδοκιμαζόμενον σκοπὸν σχετιζόμενον πρὸς γεωργικὴν ἐπιχείρησιν ἥτις διὰ τῶν κερδῶν αὐτῆς, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ καθίστα ἱκανὸν τὸν ὀφειλέτην νὰ ἀποδώσῃ τὸ δάνειον ἢ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς γῆς του ἀπὸ ὑποθήκης ἢ πρὸς ἐκκαθάρισιν χρεῶν οἱωνδήποτε τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραδοχῆς τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τὴν ἀγορὰν λιπάσματος, σπόρου, ἀροτήρων καὶ ἐργαλείων ἢ δι' ἄλλους σκοπούς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν μελετωμένης Ἑταιρείας θὰ περιλαμβάνῃ τὰς ἑπομένας λεπτομερείας.

Τύπος αἰτήσεως περὶ ἐγγραφῆς Ἑταιρείας.

Τὸ ὄνομα τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου διὰ τοῦ ὁποίου ἄρχονται αἱ ἐπιχειρήσεις.

Τὰ ὀνόματα ἑκάστου τῶν αἰτητῶν, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν διαμονήν, τὴν ἔκτασιν τῶν ἰδιοκτήτων ἀγρῶν του καὶ τὴν δήλωσιν ὅτι εἶνε γεωργός, ὅτι δὲν εἶνε μέλος ἄλλης Συνεργ. Πιστωτ. Ἑταιρείας, ὅτι δέχεται νὰ ἐνεργῇ συνῳδὰ τῷ περὶ Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν Νόμῳ τοῦ 1914 καὶ πρὸς πάντας τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς μελετωμένης ἑταιρείας· ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ ἀπαλλάξῃ ἑαυτόν, ὡς οἷόν τε τάχιον, πασῶν τῶν χρηματικῶν ὑποχρεώσεων ὑφ' ἃς διατελεῖ πρός τι πρόσωπον ἢ ἵδρυμα ἄλλο ἢ τὴν Ἑταιρείαν εἴτε διὰ τῆς πληρωμῆς ἐκ τῶν ἰδίων του κεφαλαίων ἢ διὰ χρήματος ληφθέντος παρὰ τῆς Ἑταιρείας ἐκ πάντων τῶν ὑφισταμένων χρεῶν του ἅτινα δυνατὸν νὰ ὀφείλῃ πρὸς πρόσωπον ἢ καθίδρυμα ἄλλο ἢ τὴν Ἑταιρείαν, καὶ ὡσαύτως τὴν παραδοχήν του ὡς μέλους ὅπως χαλιναγωγῆται ἀπὸ τοῦ νὰ δανείζεται χρήματα ἐπὶ οἱαδήποτε προφάσει παρὰ προσώπου ἢ ἱδρύματος ἄλλου ἢ τῆς Ἑταιρείας ἀφ' οὗ ἐγένετο δεκτὸς ὡς μέλος τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρ. 2. Πᾶσα τοιαύτη αἴτησις θὰ πιστοποιῆται διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἢ τῆς σφραγῖδος δεόντως μεμαρτυρημένης ἑκάστου αἰτητοῦ, καὶ θὰ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Ἔφορον διὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς οἰκείας ἐπαρχίας, ἥτις θὰ εἶνε ὁ τόπος τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρ. 3. Ἐγχειριζομένης τῆς αἰτήσεως, ὁ Διοικητὴς θὰ ἀναφέρῃ πόσον εἶνε τὸ διατεθειμένον κεφάλαιον ὅπερ ἐνεγράφη, τὴν πρόβλεψιν περὶ ἐπιτυχίας δανείων καὶ ἀποθεμάτων, ἐὰν εἶνε ἐπιθυμητὴ ἡ βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν, ἣν νομίζει οὗτος ὅτι δύναται νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ Ἐφόρου.»

Ταῦτα παραθέτομεν ὧδε ἵνα προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν γεωργῶν καὶ ὑπομνήσωμεν αὐτοὺς ὅτι ὑπάρχει ἤδη νόμος ἐν ἰσχύϊ, ὃν ἂν θελήσωσι νὰ ἐπωφεληθῶσι, πολὺ ταχέως θὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν βαρέων χρεῶν αὐτῶν καὶ θὰ ἀποκτήσωσι τὴν οἰκονομ. ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, προσὸν πολυτιμότατον, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ εὐημερήσωσιν αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι αὐτῶν εἰς αἰῶνας, ἐφόσον σωφρονῶσιν, ἐργάζονται, ἀποταμιεύωσι καὶ ἐγκρατεύωνται.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διῃρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα δια Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ θ' ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὼν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χάνῃ ὄχι 25 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ πληρώνωνται εἰς ἀκέραιον καὶ ὄχι μὲ ἔκπτωσιν 5 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιῆται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀρχομένου τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

2 ο)ο	διὰ καταθέσεις	ἀποδοτέας	μετὰ	3 μῆνας
3 ο)ο	»	»	»	6 »
4 ο)ο	»	»	»	1 ἔτος
5 ο)ο	»	»	»	2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

Κεντρικὴ ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου.

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου καὶ τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας 20)2 Αὐγούστου 1914 ἐπανελήφθη ἡ λειτουργία τοῦ Ξενοδοχείου καὶ Ἑστιατορίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου, διακοπεῖσα ἐπί τινας μῆνας ἕνεκα τῶν μεγάλων ἐπισκευῶν καὶ βελτιώσεων τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ.

Αἱ γενόμεναι προσθῆκαι καὶ μετασκευαὶ κατέστησαν τὸ κατάστημα τοῦτο μᾶλλον εὐρύχωρον, εὐάερον καὶ καθ' ὅλα πρόσφορον.

Ἡ ἐπίπλωσις, αἱ κλινοστρωμναὶ καὶ πάντα τὰ ἄλλα χρειώδη ἀνεκαινίσθησαν. Μαγειρικὴ πιστοποιουμένη ὑπὸ τῆς 15ετοῦς ὑπηρεσίας μου ἐν τῷ Ἁρμοστείῳ, ὑπηρεσία πρόθυμος καὶ καθαριότης ἄμεμπτος, καὶ ἠλεκτροφωτισμὸς πλούσιος ἀποτελοῦσι σπουδαῖα συστατικὰ εἰς τὴν εὔνοιαν τοῦ Σ. Κοινοῦ.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΠΡΩΗΝ ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΕΝ ΤΩ ΑΡΜΟΣΤΕΙΩ.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΟΛΕΜΩΝ

—Τὸ ἄγνωστον ἔργον τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.

—Ἀποκαλύψεις ἀγνώστων γεγονότων τῆς πολεμικῆς καὶ διπλωματικῆς δράσεως τῆς νεωτάτης Ἑλλάδος.

Ἐπίσημος ἱστορικὴ ἀφήγησις γραφεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει αὐθεντικῶν πηγῶν ὑπὸ ἀνωνύμου συγγραφέως.

[Ὑπὸ τὰς ἀνωθι ἑλκυστικὰς ἐπιγραφὰς ἡ ἀττικὴ «Ν. Ἡμέρα» ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς 12ης Ἰουλίου ἤρξατο δημοσιεύουσα ἐνδιαφερούσας πράγματι ἀποκαλύψεις, ὧν συνοπτικὴν περίληψιν ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν τῇ προπαρελθούσῃ ἑβδομάδι παρέχομεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας].

ΟΤΕ ΚΑΤΕΡΡΕΕΝ Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Μεταξὺ δύο πολέμων.

«Ταραχώδης ὑπῆρξεν ἡ Παρασκευὴ τῆς 10ης Μαΐου 1913 διὰ τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν.

Εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐπεκράτει κίνησις πυρετώδης. Ὁ Βασιλεὺς (Κωνσταντῖνος) φέρων τὴν στολὴν τῆς ἐκστρατείας ἐδέχετο μικρὸν πρὸ τῆς 10 π.μ. τὸν Πρωθυπουργὸν (κ. Βενιζέλον) καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κορομηλᾶν καὶ μετὰ μίαν ὥραν ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρει διὰ Θεσσαλονίκην, ὁλοταχῶς κινουμένης πρὸς τὴν Χαλκίδα τῆς ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας.

Ὁ διάδοχος (Γεώργιος) εὑρίσκετο τότε εἰς Δέλβινον τῆς Ἠπείρου συμπληρῶν τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὴν Β. Ἤπειρον, καὶ ἔσπευδε καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιβῇ τῆς «Σφακτηρίας» ἀναμενούσης εἰς Ἁγ. Σαράντα ἵνα ἀπέλθῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πατρός του εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐκ Χαλκίδος τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Πάνθηρ» φέρων τὸν Βασιλέα μετὰ τῆς ἀκολουθίας Του ἀπῆρεν ἐκ Χαλκίδος πλέω ὁλοταχῶς εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου κατέπλευσε μετὰ προσέγγισιν εἰς Τσάγεζι τῇ 11 Μαΐου.

Οἱ ἐπ' ἀδείᾳ ὁπλῖται καὶ βαθμοφόροι ἐπέστρεφον εἰς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ σώματά των.

Ἡ ἐσπευσμένη αὕτη ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως αἰτίαν εἶχε τὰ γεγονότα τῆς νυκτὸς τῆς 8ης πρὸς τὴν 9ην Μαΐου, καθ' ἃ δύναμις βουλγαρική, κατέχουσα ἤδη τὸν σιδηροδρομ. σταθμὸν τῆς Ἀγγίστας βορείως τοῦ Παγγαίου, εἶχε διαβῆ τὰς ἐπὶ τοῦ παραποτάμου τοῦ Στρυμόνος, Ἀγγίτου ποταμοῦ, γεφύρας Βουλτσίστης καὶ Κοτσακίου μετὰ πυροβολικοῦ, καὶ ἐπετέθη αἰφνιδιαστικῶς κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν προφυλακῶν, ἐνῷ ἄλλη βουλγαρική, δύναμις ἐκκινήσασα ἐκ τῶν πέριξ τῆς Νιγρίτης εἶχε προελάσει μέχρι τοῦ ὄρους Φλαμπουρίου καὶ κατέλαβε τὸν Σωχόν.

Οἱ Βούλγαροι ἤθελον νὰ διεισδύσωσι βαθμιαίως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Χαλκιδικὴν καὶ ἡ Θεσσαλονίκη, ὅπου ὑπῆρχε πραγματικὴ συγκυριαρχία μετὰ τῶν Βουλγάρων, εἵλκυεν ὡς μαγνήτης τὰ βλέμματα τῆς βουλγαρικῆς βουλιμίας.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τὰ πρῶτα κρούσματα τῆς Νιγρίτης, κατὰ Φεβρουάριον, εἶχε σχηματίσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ἀναποφεύκτου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν πολέμου.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεχώρει ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀθηνῶν, μία διλοχία βουλγαρικὴ ἐπετίθετο μετὰ πυροβολικοῦ κατὰ τοῦ Σεμάλτου καὶ μετὰ ἡμίωρον ἀψιμαχίαν συνετρίβετο ὑπὸ τμημάτων τῆς 1ης Μεραρχίας. Τὰ γεγονότα ἐξειλίσσοντο ραγδαῖα καὶ ἀκατάσχετα. Μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως εἰς Θεσσαλονίκην, τὸ πρωῒ τῆς 12ης Μαΐου τὰ ἐπάκτια βουλγαρικὰ πυροβολεῖα τῆς Καβάλλας ἔβαλλον κατὰ τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ τινων ἀντιτορπιλλικῶν κατευθυνομένων ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ τῆς Θάσου εἰς Ἐλευθεράς.

Βασιλεὺς καὶ Στρατός.

Φθάσας εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Βασιλεὺς μετ' ἀποφασιστικότητος ἀπεῖδε πρὸς τὸν Στρατὸν καὶ ἐπὶ τούτου στηριζόμενος προέβη εἰς προπαρασκευὴν πάντων τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπικρατήσεως τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1898 περατῶν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεως του ἐπὶ τῶν πεπραγμένων παρὰ τοῦ Στρατοῦ τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897 ὁ τότε Διάδοχος τοῦ Ἑλλ. Θρόνου ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Κράτος ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἰδίων ἡμῶν σφαλμάτων καὶ ἡ μετὰ παρρησίας ἀνομολόγησις αὐτῶν πέποιθα ὅτι θέλει ὑποδείξει τὰ μέτρα, τὰ πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ἀπαιτούμενα.

«Ἐλπίζω δὲ νὰ νοηθῇ ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ σύνταξις, ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ διοίκησις τοῦ στρατοῦ πρέπει νὰ μείνῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ πάσης οἱασδήποτε ξένης τοῦ στρατοῦ ἐπεμβάσεως, ἀφιεμένη εἰς τοὺς δυναμένους νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς προκοπῆς αὐτοῦ καὶ καθισταμένη τὸ κύριον μέλημα τοῦ Κράτους.

«Εἴθε τὰ σκληρὰ διδάγματα τοῦ πολέμου νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάθημα καὶ ἐκ τῆς τέφρας τοῦ καταδικασθέντος παρελθόντος νὰ ἀνακύψῃ θαλερὸς καὶ εὔρωστος ὁ στρατὸς τοῦ μέλλοντος ὅστις θὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια τῆς Πατρίδος».

Ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὁλόκληρον ἡ προφητικὴ βασιλικὴ ὑποθήκη ἐτέθη εἰς ἔργον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰδίου καὶ παρεσκεύασε τὰς δάφνας τοῦ Σαρανταπόρου, τῶν Γιαννιτσῶν καὶ τοῦ Μπιζανίου.

Αἱ βασιλικαὶ σκέψεις.

Ἦτο προφανὲς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔβαινε μετ' αὐξούσης ὁσημέραι ταχύτητος καὶ παρὰ τὰς εἰλικρινεῖς προθέσεις τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς πρὸς τὸν κατὰ τῶν Βουλγάρων πόλεμον, ὃν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπεθύμει νὰ ἐπιταχύνῃ.

Ὁ Βασιλεὺς εἶχεν εἰς χεῖρας Του τὸν στρατὸν πρόθυμον ὅπως λύσῃ τοὺς μετὰ τῶν Βουλγάρων λογαριασμούς, σκληραγωγούμενον ὑπὸ τὴν νικηφόρον ὑπέρβασιν τῶν κακουχιῶν μιᾶς χειμερινῆς ἐκστρατείας καὶ μὲ στελέχη ἀποκτήσαντα τὴν πεῖραν τοῦ πεδίου. Τὸ ἔθνος ἐξ ἄλλου ἐξεκαίετο ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων καὶ στρατὸς καὶ ἔθνος εἶχον συγχωνευθῇ εἰς ἕνα παλμὸν ὁμόρρυθμον καὶ πανίσχυρον πρὸς τὴν αὐτὴν ἀτενίζοντες κατεύθυνσιν, καὶ τὸν παλμὸν τοῦτον ὁ Βασιλεὺς εἶχε μετατρέψει εἰς ἀπόφασιν στερρὰν καὶ ἀκλόνητον.

Ἡ Σερβία εἶχε καὶ αὐτὴ ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς μετὰ τῆς Βουλγαρίας σοβαρωτάτους. Ἡ Βουλγαρία ἀνενδότως ἀπῄτει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Σερβοβουλγαρικῆς συνθήκης, συμμαχίας ὑπογραφείσης κατὰ Μάρτιον τοῦ 1912, καὶ κατὰ ταύτην μέγα μέρος τῆς ὑπὸ τῶν Σέρβων κτηθείσης Μακεδονίας ἔδει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ Βασιλεὺς ἠννόει βαθύτατα ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, ἕνεκα τῆς απροόπτου ἱδρύσεως τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους παρὰ τῶν Δυνάμεων, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἡ Σερβία ἀπεκλείετο τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, καὶ ᾐσθάνετο ὁ Βασιλεὺς ὅτι ἐπέστη ἡ ψυχολογικὴ στιγμή, ἵνα χρησιμοποιήσῃ τὴν κατ' ἀναπότρεπτον ἀνάγκην ὁσημέραι προσέγγισιν Ἑλλάδος καὶ Σερβίας. Ἐὰν ὑπεγράφετο ὁριστικὴ εἰρήνη, ἀφιεμένης τῆς διευθετήσεως τῶν διαφορῶν τῶν Βαλκανικῶν συμμάχων εἰς διαιτησίαν τῶν Δυνάμεων, ἡ ἑλληνοσερβικὴ σύμπραξις ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας θὰ ἀπέβαινε ἀβέβαια εἰς τὸ μέλλον, ἐνῷ ἐπιτυγχανομένης τῆς διὰ τῶν ὅπλων διευθετήσεως, ἡ Ἑλληνοσερβικὴ σύμπραξις, δι' ἑνὸς πολέμου κυρουμένη, περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ὁποίου ὁ Βασιλεὺς οὐδεμίαν εἶχεν ἀμφιβολίαν, θ' ἀπέμενεν ἐνεργὸς καὶ διαρκὴς ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ Βασιλεὺς ἀφότου κατέλαβε τὴν Θεσσαλονίκην ἔγνω ὅτι τὸ ὄρος Μπέλες ἔδει νὰ ἀποτελέσῃ τὰ φυσικὰ πρὸς βορρᾶν σύνορα Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας καὶ ὁ Νέστος παρεῖχε τὰς μονιμωτέρας ἐγγυήσεις ἀσφαλείας διὰ τὴν Θεσσαλονίκην.

Εἰς ταῦτα οἱ Βούλγαροι οὐδέποτε θὰ ἔστεργον ἑκουσίως, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπεδίωκε τὸν πόλεμον ὡς οἷόν τε ταχιον, καθόσον οἱ Βούλγαροι εἶχον ἀπησχολημένον στρατὸν εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ τὴν ἄλλην Θράκην μέχρι τῆς Προποντίδος.

Ἡ κυοφορία τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συμμαχίας.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ δυναστεία ἐπέπρωτο νὰ ὑποστῇ τὰς πρώτας ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἀπληστίας καὶ δολιότητος πικρίας. Τὰ συμφέροντα τῆς συμμαχίας, διαρκοῦντος ἀκόμη τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου, ἐπέβαλλον εἰς τὰ μέλη της νὰ καταπνίξωσι τὴν ἐξέγερσιν τῆς Ἑλληνικῆς των ψυχῆς καὶ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀπαιτήσεις τῆς Βασιλικῆς ἐθιμοτυπίας.

Ὁ Διάδοχος τῆς Βουλγαρίας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του πρίγκιπος Κυρίλλου εἶχον εἰσέλθη εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τῆς Μεραρχίας τοῦ στρατηγοῦ Θεοδώροφ, καὶ ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος ὡς Στρατιωτικὸς Διοικητὴς τῆς Θεσσαλονίκης ἐπεδαψίλευεν εἰς αὐτοὺς φιλοφρονήσεις τιμῆς ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ.

Εἰς πρόποσίν τινα τοῦ Βασιλόπαιδος Νικολάου ὑπὲρ τῆς συμμάχου Βουλγαρίας ἀπήντησεν ὁ Πρίγκηψ Βόρης προπίνων ὑπὲρ τῆς συμμάχου, ἀμφότεροι δὲ ἔθραυσαν τὰ ποτήρια, κατ' ἀρχαῖον ἔθος ἱπποτικόν, ἵνα μὴ πλέον χρησιμοποιηθῶσιν.

Τὴν 20 Ν)βρίου ἔφθασεν ἐκ Μοναστηρίου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὁ Διάδοχος τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος, καὶ αὐτοῦ αἱ μετὰ τοῦ Βασιλόπαιδος Νικολάου συνομιλίαι εἶχον χαρακτῆρα ὁλοσχερῶς ἐγκάρδιον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία, καίτοι ᾐσθάνοντο τὴν καταθλιπτικὴν πλεονεξίαν τῶν Βουλγάρων εἴχοντο ἔτι εἰλικρινῶς τῆς ἰδέας πιστῆς συμμαχικῆς συμπράξεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σέρβου Διαδόχου χρονολογεῖται ἡ πρώτη ἐξέλιξις τῶν γεγονότων, ἅτινα θὰ ἦγον εἰς τὴν Ἑλληνοσερβικὴν σύμπραξιν.

Ἡ αὐτὴ τάσις πληρεστέρας προσεγγίσεως τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Σέρβους εἶχεν ἐκδηλωθῆ καὶ εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ Συνδιάσκεψιν ὅπου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ συνεδρίαζον οἱ πληρεξούσιοι τῶν Βαλκανικῶν καὶ τῆς Τουρκίας περὶ τῶν ὅρων τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης. Ἡ ἰταμὴ ἀπαιτητικότης τοῦ Δάνεφ εἶχε δημιουργήσει βαθμηδὸν ἀπόστασιν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Βουλγάρων συναδέλφων των.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς», δηλαδὴ ὁ πολὺς Μπούτσερ, τηλεγραφεῖ ἐκ Σόφιας τῇ 23)5 Αὐγούστου τὰ ἑξῆς:

«Σύμβασις ἐκχωροῦσα εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὸ τμῆμα τοῦ Σιδηροδρόμου Δεδεαγάτς ὑπεγράφη χθὲς ἐν Κων)πόλει».

Σχολιάζων οὗτος τὸ γεγονὸς τῇ ἐπιούσῃ ἐτηλεγράφησε τὰ ἑξῆς:

«Ἐννοῶ ὅτι ἡ συμφωνία Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας περὶ τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου Δεδεαγάτς δὲν ἐπιβάλλει ὑποχρέωσιν οἱανδήποτε πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐκ μέρους οὐδετέρας τῶν χωρῶν τούτων. Ἡ Βουλγαρία οὔτε δεσμεύεται νὰ παραμείνῃ οὐδετέρα οὔτε νὰ ἐπιτρέπῃ ἐλευθέραν τὴν διάβασιν λαθρεμπορίου πολέμου εἰς Τουρκίαν.

Κατὰ τὴν νέαν διευθέτησιν ἡ Βουλγαρία λαμβάνει ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς διὰ τουρκικοῦ ἐδάφους διερχομένης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μετὰ τῶν δύο σταθμῶν Καραγάτς καὶ Διδυμοτείχου καὶ τοῦ Κουλελῆ Πουργάς. Ἡ βουλγαρικὴ μεθόριος θὰ συμπίπτῃ μετὰ τοῦ ροῦ τοῦ ποταμοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα), ὅλου τοῦ δυτικοῦ ἐδάφους καθισταμένου βουλγαρικοῦ. Πέριξ τοῦ σταθμοῦ Καραγάτς τῆς Ἀδριανουπόλεως ἡ Βουλγαρία ἀξιοῖ, ἑνὸς μιλίου 1522 ὑαρδῶν. Ἐὰν παραχωρηθῇ αὕτη, ἡ νέα γραμμὴ θὰ κατασκευασθῇ παρέχουσα εἰς τὴν Τουρκίαν ἀνεξάρτητον προσέγγισιν εἰς Ἀδριανούπολιν.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι ὅμως ὀρθῶς φρονοῦσιν ὅτι ἡ παραχώρησις αὕτη εἶνε μέρος εὐρυτέρας μυστικῆς συμφωνίας, συνάψει τῆς ὁποίας ἡ Βουλγαρία παραμένουσα οὐδετέρα ἢ καὶ συντασσομένη μετὰ τῶν Αὐστρογερμανῶν θὰ λάβῃ ἀνταλλάγματα ἀναλώμασι τῆς Σερβίας.

Ἡ Βουλγαρία κατὰ ταῦτα ὁριστικῶς συνετάχθη μετὰ τῶν δύο Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	»	58—63
Κριθὴ	»	»	22—25
Βρόμη	»	»	16—17
Ὄροβος	»	»	40—42
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ		»	9
Λινόσπορος	»	»	4
Κουκκία ξηρὰ	»	παρ.	2—2 1)4
Σταφ. μαῦραι	»	γρ.	3.
« βραστά	»	»	3.
Γκόμηλα γαλ.	»	παρ.	50—60
Κρόμμυα	»	»	40—
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.		γρ.	40—45
Βάμβαξ	»	»	23—25
Οἶνοι τὸ γομάρι		»	110—160.
Κουμανδαρία		»	220—240
Ρακὴ σοῦμα 20 β. ἡ ὀκᾶ			2 3)4

ΑΠΟ ΚΙΤΙΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος		γρ.	254
Σάκχαρον ἡ ὀκᾶ			5
Σάπων ἐλαιρ. ἡ ὀκᾶ		»	10—102
Πετρέλ. ὁ τενεκὲς τὸ κιβ.		»	91
Καφὲς ἡ ὀκᾶ		»	15—16
Μακαρόνια ἐντόπια ἡ ὀκᾶ		»	8
Φιδέδες ἐντόπιοι		» »	8

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ὑπερωκεάνειον μεταγωγικὸν παρέλαβε τὸ τάγμα τῶν Μελιταίων κατ' ἀποσπάσματα εἰς τοὺς λιμένας Ἀμμοχώστου, Λάρνακος καὶ Λεμεσοῦ.

Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο, 8 χιλ. τόννων περιελάμβανε καὶ μέγα ἐν αὐτῷ κατάστημα ἐμπορευμάτων ἅτινα ἐπώλει εἰς τιμὰς πρωτοφανῶς εὐθηνὰς διὰ τὸν τόπον μας. Φλανέλλαι τιμώμεναι σήμερον 4—5 σελ. ἐπωλήθησαν ἀντὶ 2 σελ. ἀπεστειρωμένον βούτυρον καὶ γάλα καὶ ἄλλα εἴδη ὡσαύτως εἰς πολὺ χαμηλοτέρας τῶν συνήθων τιμάς.

Ὀλίγοι μόνον ἔλαβον γνῶσιν τῆς εὐκαιρίας ταύτης καὶ ἠδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσιν, ἀγοράσαντες ὅσα ἠδυνήθησαν. Ἂς προσέχωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δι' ἄλλην εὐκαιρίαν.

ΑΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Κου ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Ἡ Α. Ἐ. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς εἶχε συναινέσει εἰς τὴν ἕνωσιν τοῦ προαστείου Ἁγ. Δομέτιος μετὰ τοῦ Δήμου Λευκωσίας καὶ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν Λευκωσίας ὅπως γνωματεύσῃ, καθ' ἃ δὲ πληροφορούμεθα ἡ γνώμη αὐτοῦ εἶνε ἀρνητική, ἄνευ σπουδαίων βεβαίως λόγων.

Ἡ ἕνωσις πάντων τῶν προαστείων μετὰ τοῦ Δήμου Λευκωσίας, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἀπαιτουμένην ὑπηρεσίαν αὐτῶν, εἶνε μέτρον προοδευτικόν, καὶ ἐπὶ τούτοις δίκαιον, ἀντὶ νὰ μεταβαίνωσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς εἰς ἀπώτατα σχετικῶς ἐκλογικὰ κέντρα.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν πραγμάτων.

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις ποιησαμένη διαβήματα παρὰ τῇ Ἀγγλ. Κυβερνήσει, ἐπέτυχεν ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγὴ σταφίδος καὶ καπνοῦ εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν διὰ θαλάσσης.

Ἡ τοπικὴ παρ' ἡμῖν Κυβέρνησις καθῆκον ἔχει νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐμπορίαν τῆς Κύπρου ἐνεργοῦσα παρὰ τῇ Κεντρ. Κυβερνήσει ὅπως ἐξαχθῶσιν οἱ οἶνοι καὶ αἱ σταφίδες τῆς Νήσου, αἵτινες καὶ παρ' ἐχθρῶν ἀγοραζόμεναι δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ ἐνισχύσωσιν αὐτοὺς τὸ παράπαν.

Ἐπὶ τούτοις δέον νὰ γένηται ἐνέργεια παρὰ τῇ Αἰγυπτ. Κυβερνήσει ὅπως ἀρθῶσιν αἱ προβαλλόμεναι δυσκολίαι περὶ τὴν ἐκ τῆς διαμετακομίσεως φόρτωσιν ἐμπορευμάτων διὰ Κύπρον, ἐκ τῶν τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, ἅτινα δυστυχῶς κατακρατεῖ ἐκεῖ ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ τῶν ἐμπόρων καὶ στενοχωρίᾳ τῶν καταναλωτῶν.

ΣΚΑΙΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Ἡ ἐπὶ τῆς περιθάλψεως τῶν βρεττανῶν ὑπηκόων προσφύγων ἐπιτροπεία ἐν Ἀθήναις ἔπεμψε 2—3 κυπριακὰς οἰκογενείας εἰς Κύπρον δαπάναις αὐτῆς ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει ὅτι ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνησις θὰ ἀνελάμβανε τὴν περίθαλψιν αὐτῶν.

Δυστυχῶς ὅτε ἔφθασαν οὗτοι εἰς Λάρνακα, ὁ ἀποσταλεὶς πρὸς παραλαβήν των ὑπάλληλος μίαν τῶν οἰκογενειῶν τούτων ἐφόρτωσεν ἐπὶ διτρόχου κάρρου μετὰ τῶν ἀποσκευῶν της καὶ ὑπεχρέωσεν ὑπὸ τὰ κυνικὰ καύματα νὰ ταξειδεύσῃ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπὸ Λάρνακος εἰς Λευκωσίαν. Οὐδεμίαν ἠθέλησεν ὁ ὑπάλληλος οὗτος νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς διαμαρτυρίας τῶν προσφύγων, θεωρήσας τὸν τρόπον τοῦτον μεταφορᾶς ὡς πρόσφορον.

Καὶ οἱ πρόσφυγες ἐγκατελείφθησαν ἀπροστάτευτοι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς περιθάλψεως, ἀρνουμένης τῆς Κυβερνήσεως οἱανδήποτε βοήθειαν.

Καθῆκον ἔχουσιν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου νὰ μεριμνήσωσι περὶ τούτων ὑποδεικνύοντες πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπερ ἔχει καθῆκον πρὸς περίθαλψιν τῶν δυστυχούντων ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς κυριάρχου δυνάμεως.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο «ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ» θὰ ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην Τρίτην ἕνεκα τῆς τελευταίας μεταβολῆς τοῦ δρομολογίου τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομείου, ἵνα μεταδίδῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ἐγκαίρως τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἰδίᾳ τὰς ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεις ἐνδιαφερούσας τὸν Κυπρ. Ἑλληνισμόν.

❖❖❖

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ἐπὶ τοῦ ἔξωθι τῆς Λευκωσίας λόφου τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐπὶ τῆς ἐπετείου μεγαλομάρτυρος Ἁγίας τῇ π. Κυριακῇ ἐγένετο ἐξαιρέτως πολυπληθής.

❖❖❖

ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ἡ ἐκτέλεσις τῇ π. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἐξοχικῷ κέντρῳ «Ἀκρόπολις» ὑπὲρ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Μουσικοῦ κ. Χ. Πετροπούλου ὑπῆρξεν λίαν ἐπιτυχής, καταδείξασα τὴν βαθμιαίαν παρ' ἡμῖν συγκέντρωσιν μουσικῶν μεμορφωμένων προσώπων, ἅτινα θὰ συντελέσωσι καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ παρ' ἡμῖν αἰσθήματος.

Οἱ Γκαραγκιόζηδες ἐντούτοις συναγωνίζονται ἀκόμη ἐπιτυχῶς καὶ τὰς μουσικὰς συναυλίας καὶ τὸν Κινηματογράφον ἐν Κ' αἰῶνι.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ

Τὸ σπουδαιότατον τηλεγρ. ἄγγελμα τῆς διαρρευσάσης ἑβδομάδος ἐγένετο ἡ ἐν Ἀμστελλοδάμῳ ἐπίσημος ἐκ Βερολίνου ἀνακοίνωσις, τῇ 23)5 Αὐγούστου καθ' ἣν ἡ Βαρσοβία κατελήφθη ὑπὸ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων.

Ἡ στρατιὰ τοῦ Λεοπόλδου τῆς Βαυαρίας τὴν νύκτα τῆς 22)4 Αὐγ. κατέλαβε τὴν ἐξωτερικὴν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν γραμμὴν τῶν φρουρίων τῆς Βαρσοβίας ἔνθα ἡ Ρωσσικὴ ὀπισθοφυλακὴ ἀντέταξε καρτερὰν ἀντίστασιν· ἡ πόλις κατελήφθη ταύτην τὴν πρωΐαν ὑπὸ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς τοὺς ὁπωσδήποτε ἐκδηλώσαντας τὴν συμπάθειαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ τοῦ πολυκλαύστου ἀδελφοῦ μου **Ἀθανασίου** ἐκφράζω μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας μου τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πάντων ἡμῶν ἀποδεχόμενοι τοῦτο ὡς ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν ἀπὸ τῆς ψυχικῆς ὀδύνης.

Ἐν Λεύκᾳ.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια
Κ. Χατζηϊωάννου.

* * *

Ὀφείλω καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀΐδιον εὐγνωμοσύνην ἐμοῦ τε καὶ τῶν ὀρφανῶν τέκνων μου, πρὸς τὸν ἀξιότ. κ. Κ. Γιαννάκην πρωτοκλητῆρα Ε. Δ. Π. διὰ τὴν ἐπιμελεστάτην καὶ πατρικὴν ὄντως διαχείρισιν τῆς καταλειφθείσης περιουσίας τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου συζύγου, ἐξ ἧς μεγίστη ἐγένετο ὠφέλεια ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τούτων.

Τοιοῦτοι περιποιοῦσι μεγάλην τιμὴν εἰς τὴν κυβερνητ. ὑπηρεσίαν ἐπισπώμενοι τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Ἐν Πόλει Χρυσοχοῦ.

Ἡ εὐγνωμονοῦσα χήρα
Ἑλένη Ἀχιλλέως.

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ (**Πιάνο**) τοῦ διασήμου γαλλικοῦ ἐργοστασίου Bousselot ἐπιμελῶς διατηρούμενον ἐν ἀρίστῃ πάντοτε καταστάσει πωλεῖται παρ' οἰκογενείας μὴ χρησιμοποιούσης αὐτὸ ἕνεκα διηνεκοῦς πένθους.

Τυγχάνει τοῦτο ἐκ τῶν τοῦ ἀνωτέρου τύπου τοῦ οἴκου Bousselot.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ «Κυπρ. Φύλακος».

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝΟΝ

Ὁ εὐσεβὴς Βασιλικὸς Οἶκος τῆς Ἑλλάδος ἐκδηλῶν τὴν θρησκευτικὴν Του εὐλάβειαν καὶ ἐπιδεικνύμενος τὸν προσήκοντα σεβασμὸν πρὸς τὴν εὐσέβειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀπένειμε τιμὰς εἰς τὴν ἱερὰν Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτις τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ μετεφέρθη ἐν ἡγεμονικῇ πομπῇ εἰς τὸν ἐν Τήνῳ Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὅπου ἀνάκειται ἡ σεπτὴ αὕτη εἰκών.

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συνέρρευσεν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν κατακλύσας καὶ ἅπαντα τὸν περὶ αὐτὸν χῶρον.

Τῇ 7.30' π. μ. παρετάχθησαν τὸ 1ον, 7ον καὶ 34ον Σύνταγμα πεζικοῦ ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Μητροπόλεως κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν Εὐαγγελιστρίας, Ἑρμοῦ καὶ Σταδίου μέχρι τοῦ ἡμίσεος αὐτῆς καὶ ἐκεῖθεν τὸ 1ον καὶ τὸ 3ον πυροβολικόν, μετ' αὐτὸ τὸ μηχανικὸν μέχρι τῆς πλατείας Ὁμονοίας καὶ τοῦ Σιδηροδρ. Σταθμοῦ. Οἱ πρόσκοποι ἐτάχθησαν καὶ οὗτοι εἰς διαφόρους θέσεις, ἡ Στρατιωτικὴ δὲ Σχολὴ μετέσχε τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ τῆς παρατάξεως, καὶ αἱ στρατιωτικαὶ μουσικαὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς πλατείας Μητροπόλεως, Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας. Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶχε σημαιοστολισθῆ.

Τῇ 8ῃ π. μ. συνεκεντρώθη εἰς τὴν Μητρόπολιν ὁ ἐπίσημος κόσμος, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὑποδεξάμενον τὸν Βασιλόπαιδα Ἀλέξανδρον, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου ἤρξατο ἡ δοξολογία, ψαλείσης τῆς δεήσεως, ἐπηκολούθησεν ὁ Πολυχρονισμὸς καὶ ἔπειτα ὁ κ. Δημ. Ράλλης ἔδωκε τὸ σύνθημα τῶν ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τοῦτο δύο πρωθιερεῖς ἀνέλαβον τὴν Ἱ. εἰκόνα τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἔφερον πρὸ τῆς ὡραίας πύλης ἔνθα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀνέπεμψε πρὸς τὴν Θεομήτορα θερμὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ Ἄνακτος ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Η ΔΕΗΣΙΣ

«Ἀναλαμβάνοντες εὐλαβῶς, Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὴν Σεπτὴν καὶ Ἁγίαν Σου ταύτην εἰκόνα, τὸ ἱερόν, τοῦτο θησαύρισμα τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ ὁμολογουμένως παρεχόμενον τὰ τῆς Θείας Χάριτος ἰάματα, ὅπως ἐπαναφέρωμεν εἰς τὸν ἐν Τήνῳ Ἱερόν Σου Ναόν, εὐχαριστοῦμεν Σοι καὶ πάλιν ὅτι προσεδέξω τὰς θερμὰς δεήσεις καὶ τὰ δάκρυα τῶν δούλων Σου καὶ ἐρρύσω ἐκ θανάτου τὸν λαοφιλῆ Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον, καὶ δεόμεθά σου ἵνα σώζῃς ἀείποτε Αὐτόν, τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν, τὸν Διάδοχον Γεώργιον, ἅπασαν τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν, τὸν Στρατὸν καὶ τὸ Ἔθνος. Ἀμήν».

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ προσκύνησις ὑπὸ τοῦ Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων κατὰ τάξιν.

Η ΕΞΟΔΟΣ

Τῶν κωδώνων χαρμοσύνως κρουομένων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀναλαμβάνει τὴν Ἱ. εἰκόνα καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ Ἱ. κλήρου διευθύνεται πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ Ναοῦ, ἐνῷ ἡ μουσικὴ παιανίζει ἐμβατήριον, ὁ στρατὸς παρουσιάζει ὅπλα καὶ ὁ λαὸς ἀποκαλύπτεται καὶ σταυροκοπεῖται, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ὡς εἷς ἄνθρωπος προσεύχεται κοινῇ.

Η ΠΟΜΠΗ

Ἡ Ἱερὰ πομπὴ ἐκκινήσασα διὰ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ τὰ πλήθη συνωστίζοντο καὶ κινοῦνται ὡς ἤρεμος ποταμὸς συγκρατούμενα ὑπὸ αἰσθήματος εὐλαβείας πρὸς τὴν σεμνὴν τελετήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ

Ἡ πομπὴ φθάνει εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Ὁμονοίας, ὅπου ἄλλαι χιλιάδες λαοῦ ἀναμένουσιν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης φέρων πάντοτε τὴν σεπτὴν Εἰκόνα καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ Ἱ. κλήρου ἐπιβαίνει τῆς ἁμαξοστοιχίας ἥτις κατευθύνεται εἰς Φάληρον.

Η ΠΡΟΠΟΜΠΗ ΕΝ ΦΑΛΗΡΩι

Παρὰ τὸν φλέγοντα ἥλιον χιλιάδες κόσμου καὶ ἰδίᾳ τοῦ ὡραίου φύλου εἶχον κατακλύσει τὴν Φαληρικὴν πλατεῖαν.

Περὶ τὴν 9.30' π. μ. ἡ Βασιλικὴ ἁμαξοστοιχία ἐστάθμευσεν εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπίσημον στάσιν τοῦ Φαλήρου ὅπου χιλιάδες κόσμου ἀπετέλεσαν φαντασμαγορικὸν θέαμα.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης φέρων τὴν Ἱ. εἰκόνα κατῆλθε τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ ἠκολούθησεν ὁ Βασιλόπαις Ἀλέξανδρος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι μετὰ τοῦ Ἱ. κλήρου ἐν ἐπισήμῳ τελετουργικῇ στολῇ καὶ ὑπὸ τὰ ἐμβατήρια τῶν μουσικῶν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Φρουρᾶς, βαίνουσα βραδέως, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν ἐξέδραν τοῦ Φαλήρου.

Εἰς τὴν ἐξέδραν εἶχον πλευρίση δύο ἀτμάκατοι, καὶ τῆς πρώτης ἐπέβη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι, καὶ τῆς δευτέρας οἱ ἀρχιμανδρῖται τοῦ στόλου καὶ ἄλλοι λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι. Ἅμα τῇ ἐκκινήσει τῶν ἀτμακάτων τὰ σκάφη ἐσημαιοστολίσθησαν καὶ ὁμοβρονταὶ τῶν τηλεβόλων αὐτῶν ἐδόνησαν τὸν αἰθέρα, ἐνῷ τὰ πληρώματα ἦσαν παρατεταγμένα εἰς προσοχήν.

Ἡ πομπὴ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ», ὅπου ἦτο παρατεταγμένον τὸ πλήρωμα καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐτελέσθη δέησις ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν ἀρχιμανδριτῶν ἣν ἐπέστεψεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ εἶχε ὑψωθῆ τὸ σῆμα τοῦ Βασιλόπαιδος. Ἀφοῦ δὲ ἐπέβησαν ἀτμακάτου τοῦ «Κιλκίς» καὶ ἀνεχώρησαν οἱ συνοδεύοντες τὴν Ἱ. Εἰκόνα, ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐπάρσεως καὶ ὑπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων ἐξεκίνησε πρῶτος ὁ «Ἀβέρωφ» καὶ ἠκολούθησαν διαδοχικῶς τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Πάνθηρ», «Ἀετός», «Νίκη» καὶ «Ἀσπίς». Τὴν σεπτὴν εἰκόνα προέπεμψε μέχρι Τήνου ὁ Βασιλόπαις Ἀλέξανδρος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ δύο τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν.

ΠΡΟΫΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗΝΩ

Ἡ πόλις Τῆνος ἀνέμενε σημαιοστόλιστος καὶ πανηγυρικῶς διακεκοσμημένη, καὶ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας εἶχε σταθῆ κομψὴ ἀψὶς φέρουσα ἐπιγραφήν:

«Ὁ Θεὸς σκέποι τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον»

Ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Νήσου εἶχον συρρεύσει πυκνότατα πλήθη, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς γείτονος Σύρου κατέφθασαν πολυπληθεῖς [illegible] ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἐπὶ τούτῳ ναυλωθέντων, καὶ ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Κυκλάδων καὶ ὁ Νομάρχης καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ ἐν Σύρῳ.

Τὴν 3 μ. μ. ἐπεφάνη μακρόθεν ὁ «Ἀβέρωφ» καὶ τὰ τέσσαρα ἀντιτορπιλλικά. Τὴν 4 μ. μ. ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ», ὁ ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς νήσου καὶ τῶν λαβάρων.

Ἀπεβιβάσθησαν πρῶτα τὰ ἀγήματα καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ ναυτικοῦ παραταχθέντα ὡς τιμητικὴ πομπή. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Νομάρχης μετὰ τῶν Ἀρχῶν καὶ οὗτοι δεξιοῦνται τοὺς κ. Ὑπουργούς.

Τὴν 6 μ. μ. τὰ σκάφη σημαιοστολίζονται καὶ κροτεῖ ἀπὸ τοῦ «Ἀβέρωφ» ὁ πρῶτος κανονιοβολισμός, εἰς ὃν ἐπακολουθοῦσιν ὁμοβρονταὶ πρὸς τιμὴν τῆς ἀποβιβαζομένης εἰκόνος, φερομένης πάντοτε ὑπὸ τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ συνοδευομένης ὑπὸ τοῦ βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ ναυάρχου Κουντουριώτη.

Ἡ μουσικὴ παιανίζει καὶ τὰ πλήθη ἀποκαλύπτονται ὅτε ἡ σεπτὴ εἰκὼν καὶ ἡ πομπὴ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀποβάθραν καὶ ἡ πομπὴ ἐκεῖθεν κατευθύνεται πρὸς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ὅτε προσήγγισεν ἡ πομπὴ εἰς τὸν ναὸν νέαι ἀντήχησαν ὁμοβρονταὶ ἀπὸ τῶν σκαφῶν.

Ὁ συνωστισμὸς τοῦ πλήθους ἦτο μέγιστος καὶ ἡ τήρησις τάξεως ἀδύνατος, μόλις δὲ ἐπῆλθεν ἡσυχία τις ὅτε ἤρξατο ἡ θρησκευτικὴ τελετή ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἐξελθὼν εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην καὶ κρατῶν τὴν εἰκόνα ἐξεφώνησε συγκινητικώτατον λόγον πλήρη ἐξάρσεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ὑπέρμαχον Θεοτόκον, καὶ δι' ὡραίας ἀποστροφῆς, ἣν ἐπέστεψεν εὐχὴ εὐχαριστήριος πρὸς τὴν θαυματουργὸν Εὐαγγελίστριαν παρέδιδει τὴν εἰκόνα εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σύρου, ὅστις εὐλαβῶς ἐναποθέτει αὐτὴν εἰς τὸν θρόνον της.

Ἐψάλη μετὰ τοῦτο μεγαλοπρεπὴς καὶ κατανυκτικὴ δοξολογία, μεθ' ἣν ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Σύρου εἶπεν ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν λόγον συγκινήσαντα καὶ συναρπάσαντα τὰ πλήθη.

Τὸν λόγον κατέστρεψεν εἰς δέησιν ἣν ἀνέγνω γονυπετὴς γονυπετήσαντος καὶ ἅπαντος τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Μετὰ τοῦτο ἐψάλη ὁ πολυχρονισμὸς καὶ ὁ Νομάρχης ἔδωκε τὸ σύνθημα καὶ τὸ πλῆθος ἐρράγη εἰς βροντώδη ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Παρηκολουθήσαμεν ἐν τῷ ἀττικῷ τύπῳ τὰ κατὰ τὴν Σεπτὴν Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ συνοπτικῶς ἀναδημοσιεύομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἵνα δείξωμεν τὸ βαθὺ θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ Ἑλλην. Βασιλικοῦ Οἴκου πλήρως ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἰδίᾳ ὁ τῶν Ἀθηνῶν ἀναπαρέστησε τὸν ἀρχαῖον λαὸν τοῦ Ἄστεος, τελοῦντα τὴν Παναθηναϊκὴν πομπήν, ἧς ἡγεῖτο τὸ Παλλάδιον καὶ ὁ βαθὺς πρὸς αὐτὸ σεβασμὸς παρέμενεν ἀμείωτος μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς εἰδωλολατρείας.

Ὁ τόπος ὅπου ἀνάκειται ἡ σεπτὴ εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὀλίγον ἀπέχει τῆς παλαιφάτου νησῖδος Δήλου, ἥτις ἐπὶ αἰῶνας ἐγένετο θρησκευτικὸν κέντρον τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ διὰ τῆς ἐν αὐτῇ λατρείας τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ συνέρρεον ἐκεῖ πανταχόθεν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐπὶ τινα ἔτη μέχρι τοῦ Περικλέους ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δήλῳ κατετίθετο καὶ αἱ χρηματικαὶ συντάξεις τῶν συμμαχίδων πόλεων τῶν Ἀθηνῶν εἰς ἔνδειξιν τοῦ πανελληνίου σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἐν Δήλῳ θρησκευτικὸν καθίδρυμα.

Ἡ Τῆνος παρὰ τῷ νεωτέρῳ Ἑλληνισμῷ ἀντικαθιστᾷ τὴν ἀρχαίαν Δῆλον καὶ χιλιάδες προσκυνητῶν συρρέουσιν ἔκ τε τῆς ἐλευθέρας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ 25 Μαρτίου καὶ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῇ 15 Αὐγούστου.

Ἡ ἀνανέωσις αὕτη τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἑνότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποτελεῖ σπουδαιότατον λόγον ὅπως, πρὸς τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ εὐγνωμοσύνῃ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, προσδοθῇ εἰς τὴν Σεπτὴν καὶ Προσκυνητὴν Εἰκόνα, ὡς οἷόν τε μείζων τιμή, ὡς ἀποτελοῦσαν τὸ κέντρον τῆς διττῆς ταύτης ἑνότητος τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ.

Τοῦτο εὐτυχῶς φαίνεται ὅτι δὲν διέλαθε τὸν Ἄνακτα καὶ τὴν Κυβέρνησιν Αὐτοῦ καὶ οὐδὲν παρελείφθη ὅπως ἀποδοθῇ πᾶσα τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τὸ χριστιανικὸν παλλάδιον τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος αὐτοῦ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις.

Ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων συζητεῖται ἡ πιθανὴ στάσις τοῦ Βασιλέως ὡς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον μετὰ τὴν ἐκλογὴν βενιζελικοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τὴν μοιραίαν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Γούναρη.

Κατὰ τὴν παραδεδεγμένην συνταγματικὴν τακτικὴν ἐν Ἑλλάδι, ὁ Βασιλεὺς θὰ προσκαλέσῃ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειονοψηφίας θὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν τὸν σχηματισμὸν νέου Ὑπουργείου, οὗτινος ὁ πρόεδρος θὰ ἐκθέσῃ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμά του καὶ θὰ ζητήσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης παρὰ τῆς Βουλῆς· ἂν ἡ Βουλὴ ἐπιδοκιμάσῃ τὸ πρόγραμμα, ἀποκρούῃ δὲ αὐτὸ ὁ Βασιλεύς, ἡ Κυβέρνησις θὰ παραιτηθῇ, ὁ Βασιλεὺς θὰ προσκαλέσῃ τὸν σχηματισμὸν Ὑπουργείου διαβατικοῦ καὶ θὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν ἐκ νέου θέτων ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ψῆφον τοῦ ἔθνους τὰ δύο ἀντίθετα πολιτικὰ προγράμματα.

Τινὲς ὅμως γνωματεύουσιν ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ διαλύσῃ ἀμέσως τὴν Βουλήν, ἂν ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιμένῃ νὰ ἀναμείξῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν Εὐρωπ. πόλεμον, τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶνε ἀπίθανον, διότι ἡ κοινὴ ἐν Ἑλλάδι γνώμη σήμερον εἶνε ὅλη κατὰ τοῦ πολέμου.

Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀνάρρωσις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐν Δεκελείᾳ προοδεύει ταχέως καὶ ἀδιαλείπτως, προβλέπεται ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἦνε εἰς θέσιν νὰ προσέλθῃ ἡ Α.Μ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν προσ. Δευτέραν ἵνα εἴπῃ τὸν Βασιλικὸν λόγον, ὃν θὰ ἀπαγγείλῃ ὁ κ. Γούναρης.

Ἄφιξις Γάλλου Διπλωμάτου.

12|7 Προσερχόμενος ἐκ Ρώμης ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. Κρουπί. Ὁ Γάλλος διπλωμάτης παρέμεινεν ἐν Ρώμῃ περὶ τὰς δέκα ἡμέρας συνεννοούμενος μετὰ τῶν ἐπισήμων.

Ὁ κ. Κρουπὶ μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του διὰ τὸν κ. Γούναρην.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. Ντεβίλ.

Ταξειδεύει εἰς Ἑλλάδα, Σερβίαν, Ρουμανίαν καὶ Βουλγαρίαν μὲ εἰδικὴν προφανῶς ἀποστολήν.

Λεπτομέρειαι τῆς ἀποστολῆς δὲν ὑπάρχουν. Ὁ Γάλλος διπλωμάτης ἀναχωρεῖ μέσῳ Θεσσαλονίκης εἰς Νύσσαν.

— Ἀντικατάστασις τοῦ κ. Δεβίλ.

Κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ κ. Ντεβίλ, ἐζητήθη ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἥτις καὶ ἐδόθη διὰ τὸν διορισμὸν ὡς τοιούτου τοῦ κ. Γκυιμέν.

—Δηλώσεις τοῦ Γάλλου Διπλωμάτου κ. Κρουπί.

Θεσ)νίκη, 14 Ἰουλίου.— Ἀπόψε ἐγενόμην δεκτὸς παρὰ τῷ κ. Κρουπί. Ὁ Γάλλος ἀπεσταλμένος μὲ ἐξουσιοδότησε νὰ διαψεύσω ὅτι ἔχει διπλωματικὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ Βαλκάνια. Ἁπλῶς μεταβαίνει εἰς Ρωσσίαν μετὰ τῆς συζύγου του. Προηγουμένως ὁ κ. Κρουπὶ διέμενεν εἰς Λονδῖνον καὶ ἐκεῖθεν ἔστελλεν ἀνταποκρίσεις εἰς τὴν Παρισινὴν «Πρωΐαν». Ἠρνήθη ὅμως κατηγορηματικῶς νὰ εἴπῃ τι ἀναφορικῶς μὲ τὰ ζητήματα τῶν Βαλκανικῶν, ὡς καὶ περὶ τοῦ πολέμου.

Μοῦ προσέθηκε δὲ χαριτολογῶν ὅτι μεταβαίνει ὡς συνάδελφος διὰ νὰ μελετήσῃ διάφορα ζητήματα εἰς τὴν Ρωσσίαν.—

—Προσωρινὴ χρησιμοποίησις Μυτιλήνης ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

Ἡ ἀνακοίνωσις ἥτις ἐγένετο πρὸ δεκαημέρου ὑπὸ τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ Ἄγγλου προξένου καὶ ἑνὸς Ἄγγλου ἀξιωματικοῦ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ὅτι τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἑλλάδος οἱ Σύμμαχοι ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργήσουν ἀπόβασιν εἰς ἀκατοίκητον μέρος τῆς νήσου, πραγματοποιεῖται ἤδη.

—Ἡ ἀνακοίνωσις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἄγγλος πρεσβευτὴς κ. Ἔλλιοτ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Ἡ ἀνακοίνωσις ἐγένετο ἐγγράφως διὰ φιλικωτάτου τόνου καὶ διαβεβαιοῖ ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ ἀναγνωρίσουν καὶ θὰ σεβασθοῦν τὴν Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν καὶ ἐν γένει τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ νήσῳ.

Προσθέτει δὲ ὅτι ἀμέσως ἅμα ἐκλείψουν οἱ ὑφιστάμενοι καθαρῶς στρατιωτικοὶ λόγοι τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐδάφους τῆς Μυτιλήνης, ὁ ἀποβιβασθεὶς συμμαχικὸς στρατὸς θ' ἀποσυρθῇ.

Ἂν καὶ ἡ γενομένη πρὸ δεκαημέρου πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Μυτιλήνης ἀνακοίνωσις ἀνέφερεν ὅτι ἡ ἀπόβασις θὰ ἐγίνετο εἰς ἀκατοίκητον μέρος, ἐν τούτοις πρόκειται καὶ περὶ κατοχῆς κατῳκημένου μέρους.

—Πιθανὴ κατάληψις καὶ τῆς Χίου.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν συμμάχων ἀποβλέπει εἰς τὸν καταρτισμὸν νέας βάσεως ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ δὴ ἐναντίον τῶν Μικρασιατικῶν ἀκτῶν. Δὲν θεωρεῖται δὲ ἀπίθανος παρομοία ἐνέργεια καὶ διὰ τὴν Χίον.

—Μεταγωγικὰ εἰς Χίον.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Χίου εὑρίσκονται ἐκεῖ ἠγκυροβολημένα εἴκοσι Συμμαχικὰ μεταγωγικὰ πλήρη στρατοῦ. Λέγεται ὅτι τὰ μεταγωγικὰ ταῦτα, προστατευόμενα ὑπὸ μοίρας τοῦ Συμμαχικοῦ στόλου, θ' ἀποβιβάσουν στρατὸν εἰς διαφόρους ἐπικαίρους θέσεις τῆς Μικρασιατικῆς παραλίας. Διαδίδεται ἐπίσης ὅτι ἐπίκειται ἡ κατάληψις τοῦ Τσεσμὲ παρὰ τῶν Συμμάχων καὶ γενικὴ δρᾶσις τοῦ Συμμαχικοῦ στόλου ἀπὸ Βουρούλλων μέχρις Ἀτταλείας.

— Ὁ Γαλλικὸς τύπος διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μυτιλήνης.

Παρίσιοι, 17 Ἰουλίου. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ «Ἐφημερὶς» φρονεῖ ὅτι ἡ προσωρινὴ κατάληψις τῆς Μυτιλήνης εἶνε τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς ἐξ ὅσων ἐγένοντο μετὰ τὴν ἀπόβασιν εἰς Καλλίπολιν.

Εἶνε προφανές, λέγει ἡ «Ἐφημερίς», ὅτι ἡ κατάληψις δὲν στρέφεται, παρ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται, ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία δὲν εἶνε ἐκ τῶν Δυνάμεων ἐκείνων αἵτινες συνειθίζουν νὰ ἐκδικῶνται διὰ τὰ ἀτυχήματά των εἰς βάρος τῶν ἀσθενῶν Κρατῶν. Ἡ κατάληψις τῆς Μυτιλήνης δὲν εἶνε διπλωματικὴ πρᾶξις ἀλλὰ στρατηγική, ὑπαγορευθεῖσα ὑπὸ καθαρῶς στρατιωτικῶν λόγων, εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶνε ἡ ἀνάγκη πολλαπλασιασμοῦ τῶν ναυτικῶν βάσεων λόγῳ τῆς ἀναπτυχθείσης δραστηριότητος τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων.

— Οἱ Γάλλοι ἀπελαύνουν τοὺς Τούρκους ἐκ Μούδρου.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μυτιλήνης, Γάλλοι στρατιωτικοὶ τοῦ ἐν Μούδρῳ συμμαχικοῦ στρατοπέδου μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Λέρα, ὅπερ κατοικεῖται ὑπὸ Μουσουλμάνων, καὶ τοὺς εἰδοποίησαν διὰ τῶν προκρίτων αὐτῶν ὅτι ὀφείλουν νὰ ἀπέλθουν ἐκεῖθεν ἐντὸς 24 ὡρῶν. Οἱ Ὀθωμανοὶ διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχάς. Ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος τῆς διοικήσεως συνέστησεν εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ παραμείνουν ἐκεῖ καὶ νὰ ἀναμείνουν ὅπως οἱ σύμμαχοί τους ἀπελάσουν βιαίως· ταυτοχρόνως δὲ ἀνεφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐπέμβασιν τῶν Γάλλων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ Κράτους.

Τὰ νυκτερινὰ γυμνάσια τοῦ στόλου.

Θαυμασίας γραφικότητος θέαμα ἀπήλαυσαν οἱ θαμῶνες τῶν διδύμων Φαλήρων, τὰ νυκτερινὰ γυμνάσια τοῦ στόλου.

Ὁλόκληρος ὁ στόλος ἐξ 20 πολεμικῶν σκαφῶν, ἐξετέλεσε γυμνάσια ἀμύνης κατὰ φανταστικῆς ἐπιθέσεως ὑποβρυχίων, σημειουμένων διὰ κινητῶν στόχων, τὰ ὁποῖα ὑπετίθετο ὅτι ἐνεργοῦν νυκτερινὴν ἔφοδον κατὰ τῆς θωρηκτῆς μοίρας.

Ἡ συμμορία τῶν ἀντιτορπιλλικῶν διὰ δεξιωτάτων χειρισμῶν καὶ βάλλουσα πυρὰ ὁμαδὸν κατὰ τῶν φανταστικῶν ὑποβρυχίων ἀπὸ ἀποστάσεως χιλίων μέτρων, κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ εἰς ἀκίνδυνον διὰ τὰ θωρηκτὰ ἀπόστασιν τὰ ὑποβρύχια.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των ὅμως αὐτὴν πολὺ συνετέλεσε καὶ ἡ θωρηκτὴ μοῖρα διὰ τῶν μικρῶν τηλεβόλων της, ἀλλὰ ἰδίως διὰ τῶν ἠλεκτρικῶν προβολέων της, χάρις εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀνίχνευσις τῶν κινήσεων τῶν ὑποβρυχίων ὑπῆρξε λυσιτελής. Τὰ γυμνάσια ἔληξαν τὴν 11ην νυκτερινὴν ὥραν.

—Βασιλεὺς καὶ Βενιζέλος.

Ἀθῆναι, 21|7.— Οἱ ἐνταῦθα ἀνταποκριταὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἐτηλεγράφησαν εἰς αὐτὰς ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἴδῃ τὸν κ. Βενιζέλον.

22|7.— Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι συζητοῦν εὐρέως τὴν εἴδησιν περὶ ἐπικειμένης προσκλήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Λέγεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ προσκαλέσῃ πάντας τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς.

— Παναθηναϊκὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τοῦ Βασιλέως.

Ἑκατονταμελὴς ἐπιτροπεία ἐξ ἐπιστημόνων, ἐμπόρων, βιομηχάνων, βιοτεχνῶν καὶ ἄλλων συνεκροτήθη ἐν Ἀθήναις πρὸς διοργάνωσιν παναθηναϊκῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπείας ταύτης ἡ ἑορτὴ αὕτη θὰ ἐτελεῖτο τὴν προχθὲς Κυριακὴν (26 Ἰουλίου), καθ' ἣν θὰ ἐτελεῖτο ἐν πρωΐᾳ εὐχαριστήριος δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, καὶ ἐκεῖθεν τὸ ἐκκλησίασμα θὰ μετέβαινε σύσσωμον εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἵνα ὑποβάλῃ τὰ εὐλαβῆ συγχαρητήριά του πρὸς τὸν Βασιλέα.

Εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἀνετέθη ἡ φροντὶς ὅπως αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην διακοσμηθῶσι πανηγυρικῶς. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ταύτης θὰ παρετίθετο ἐθνικὸν γεῦμα τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων.

—Νέα ἀπάντησις τῆς Πύλης. —Καθησυχαστικαὶ διαβεβαιώσεις διὰ τοὺς διωγμούς. — Ὁ Ἑλληνισμὸς Ἀϊβαλῆ καὶ Βουρούλλων ἐν ἀσφαλείᾳ.

Ἡ πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος κ. Τσαμαδὸν δοθεῖσα ἀπάντησις τῆς Πύλης, ἡ ὁποία ἀρνουμένη τοὺς διωγμοὺς ἀποδίδει ὡρισμένας τινὰς ἐνεργείας της εἰς μέτρα στρατιωτικὰ χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, θεωρεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπαρκής, ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα μετὰ ταῦτα δὲν ἤθελον διαψεύσει τὰς παρασχεθείσας ἐξηγήσεις. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον σοβαρῶς προεκάλεσε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἦτο ὁ φόβος μήπως τὸ μέτρον τῆς ἐκδιώξεως τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῆς παραλίας τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν σημείων ἀπὸ τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰς ἐξηγήσεις τῆς Πύλης, ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτή, διὰ λόγους στρατιωτικούς, ἐπεξετείνετο καὶ εἰς ἄλλα κέντρα τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ, λαμβάνον χαρακτῆρα συστηματικῆς ἐξοντώσεως τούτου.

—Τὸ Ἀϊβαλῆ καὶ τὰ Βρόουλλα.

Κυρίως δὲ τὴν Κυβέρνησιν μεγάλως ἀνησύχησεν ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ἐπέκειτο ἡ ὁλοσχερὴς ἐκρίζωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐκ τοῦ Ἀϊβαλῆ καὶ τῶν Βρουύλλων, τὰ ὁποῖα, προσετίθετο, ὅτι εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν παντελῆ καταστροφήν. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ Κυβέρνησις προληπτικῶς ἐνεργοῦσα, ἀσχέτως πρὸς τὰς προηγουμένας ἄλλας διαμαρτυρίας της διὰ τὸ ζήτημα τῶν διωγμῶν, εἶχεν ἐπιστήσει διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Τσαμαδοῦ τὴν προσοχὴν τῆς Πύλης καὶ ἠξίωσε ῥητὰς διαβεβαιώσεις ὅτι τὸ εἰς τὰ ἀνωτέρω κέντρα Ἑλληνικὸν στοιχεῖον δὲν θὰ διέτρεχε τὸν ἐκ τοιούτων ἀποφάσεων κίνδυνον τῆς καταστροφῆς.

—Ἡ διαβεβαίωσις τῆς Πύλης.

Ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων διπλωματικῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθη νεωτέρα ἀπάντησις τῆς Πύλης παρέχουσα καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις. Ἐκ τῶν παρεχομένων διαβεβαιώσεων κρίνεται ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη νὰ παύσῃ τοὺς διωγμοὺς καὶ ἀπόσχῃ νέων τοιούτων, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἔντασιν τῶν σχέσεων τῶν δύο Κρατῶν κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις.

Ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι εἰς τὴν Πόλιν ὑπεδείχθη ἡ ἀνάγκη αὕτη καὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων τῆς Τουρκίας Κυβερνήσεων, τῶν ὁποίων τὸ διάβημα εἶχεν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα.

— Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἀπόδειξις τῶν εὐμενῶν διαθέσεων τὰς ὁποίας, ἔστω καὶ κατ' ἀνάγκην φαίνεται ὅτι δεικνύει ἡ Πύλη, εἶνε καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ δεχθῇ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Γιαννὲ ὡς προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Βρ[illegible]λλα, ὁπόθεν εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ φύγῃ πρὸ διμήνου, διότι ἡ Τουρκία δὲν ἠδύνατο, ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει εὑρισκομένη, νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἐκεῖ παρουσίαν Ἕλληνος προξένου.

— Ἡ Κυβέρνησις ἐν ἀναμονῇ.

Ἤδη ἡ Κυβέρνησις ἀναμένει τὴν ἀνέλιξιν τῶν πραγμάτων ὅπως βεβαιωθῇ κατὰ πόσον ἡ Πύλη θὰ ἐφαρμόσῃ τὰς καλὰς αὐτῆς διαθέσεις, ἀναλόγως δὲ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως θὰ κανονίσῃ τὴν στάσιν της.

—Ἀναστολὴ τῆς ἐκδιώξεως τῶν Ἑλλήνων ἐκ Κων)πόλεως.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων)πόλεως αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐνῷ εἶχον ἀπόφασιν νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Κερατίου κόλπου καὶ ἐγκαταστήσουν εἰς Τουρκικὰς συνοικίας πάντας τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας εἰς ἀπόστασιν 300 μέτρων ἀπὸ τῆς παραλίας ἐν Φαναρίῳ καὶ τὰς λοιπὰς Ἑλληνικὰς συνοικίας τοῦ Κερατίου, ἀνέστειλον τὸ μέτρον τοῦτο κατόπιν συντόνου ἐνεργείας τοῦ Πατριαρχείου.

—Καταδίκη κληρικοῦ.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, τὸ Στρατοδικεῖον Πανόρμου κατεδίκασεν εἰς τεσσάρων μηνῶν φυλάκισιν καὶ δέκα λιρῶν πρόστιμον τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Γεννάδιον Ἀμπατζόπουλον ἡγούμενον τῆς ἐν Περγάμῳ μονῆς τῆς Φανερωμένης κατηγορηθέντα ὅτι ἀπέκρυπτεν ἐν τῇ μονῇ φυγοστράτους.

—Διὰ τὴν σταφίδα καὶ τὸν καπνόν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησεν ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐλευθέρα ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος καὶ τοῦ καπνοῦ εἰς τὰς Γερμανικὰς ἀγορὰς αἵτινες ἀποτελοῦν κέντρα μεγάλης καταναλώσεως τῶν δύο τούτων Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Εἰς τὸν Ἄγγλον πρεσβευτὴν κ. Ἔλλιοτ ἀντιτάξαντα ὅτι, ἡ σταφὶς ἀποτελεῖ τροφήν, ἐξηγήθη ὅτι δὲν εἶνε τροφὴ οὐσιαστικὴ ὅπως εἶνε τὸ ἐλευθέρως εἰσαγόμενον Ἀγγλικὸν τέϊον ἀλλ' ἁπλοῦν ἄρτυμα.

Ὁ κ. Ἔλλιοτ ἐπρότεινε τότε ὅπως ὁλόκληρον τὸ εἰς τὴν Γερμανίαν εἰσαγόμενον ποσὸν τῆς σταφίδος ὅπερ ἀντιπροσωπεύει ἀξίαν 8—10 περίπου ἑκατομμυρίων ἀγοράσῃ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις καὶ τὸ διαθέσῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ πρόνοια αὕτη προσέκρουσεν εἰς ἀντιρρήσεις ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ἤθελεν ἐπιδράσει ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου εἰσαγομένης σταφίδος εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀγορὰν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ εὐμενεῖ πάντοτε διαθέσει της ὅπως παράσχῃ πᾶσαν εὐκολίαν συγκατετέθη εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν τοῦ προϊόντος καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἤδη πρόκειται νὰ διακανονισθῇ ὁ τρόπος ὅστις θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμμάχων ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἐνεργείας λαθρεμπορίου πολέμου ὑπὸ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, μεθ' ὃ θὰ διαταχθῇ ἡ ἄρσις τῶν νηοψιῶν.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ὁ Λονδίνειος «Χρόνος» ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ πτώσει τῆς Βαρσοβίας ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ τύχη τῆς Βαρσοβίας καὶ ἡ ἔκβασις τῆς θερινῆς ἐκστρατείας εἰς τὴν Δυτικὴν Ρωσίαν παραμένει ἔτι ἀναποφάσιστος. Ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ πᾶσα μεγάλη ἐπιχείρησις φαίνεται ὑπερβαίνουσα τὴν τελευταίαν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον, ἡ ἀνθρωπίνη ὅμως ἱστορία δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἐφάμιλλον πρὸς τὴν τρομερὰν σύρραξιν ἥτις πολεμεῖται σήμερον ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ Προύθου.

—Ἡ μεγάλη ἀντίστασις τῆς Ρωσίας.

«Πρῶτον καθῆκον τῶν Δυτικῶν Συμμάχων, οἵτινες ἀτενίζουσιν αὐτὴν μετὰ τόσον ἐντόνου ἀδημονίας, εἶνε ὅπως ἐκφράσωσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν διὰ τὴν λαμπρὰν ἀντίστασιν τὴν προβαλλομένην ὑπὸ τοῦ Ρωσσικοῦ Στρατοῦ. Ὑπερτερούμενα ὡς πρὸς τοὺς ἐφωδιασμένους ἄνδρας ἐν τῷ πεδίῳ, κακῶς παρεμποδιζόμενα ὑπὸ τῆς σοβαρᾶς ἀνεπαρκείας τῶν προμηθειῶν, ὅπλων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, τὰ Ρωσ. στρατεύματα μάχονται μετ' ἀκροτάτης καὶ κρατερᾶς ἀνδρείας, ἥτις εἶνε ἀνυπέρβλητος. Κατὰ καιροὺς ἔτρεψαν καὶ ἀνέκοψαν τὴν ἀδυσώπητον προέλασιν τοῦ ἐχθροῦ.

«Ἐν τῷ παρόντι καὶ συνῳδὰ πρὸς τὰς παραδόσεις αὐτῆς ἡ Ρωσσία ἅπαξ ἔτι θυσιάζει ἑαυτὴν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου. Ὡς ποτε ἐπὶ μακρὸν ἀνθίστατο κατὰ τῶν Μογγόλων ἐξ Ἀνατολῶν οὕτω καὶ τώρα στρέφεται καὶ ἀφόβως ἀντιμετωπίζει τοὺς Οὔννους ἀπὸ Δυσμῶν. Ἡ σύρραξις ἀπέβη ἄνισος, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, ὀφείλομεν πάντες ἡμεῖς νὰ μελετήσωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τι σημαίνει δι' ἡμᾶς καὶ τὴν Ρωσίαν.

«Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ὁμιλῶσι περὶ τῆς Βαρσοβίας διατελούσης ἐν κινδύνῳ, δὲν ἐννοοῦσι μόνον τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πολωνίας, ἀλλὰ τὸ ὅλον σύστημα ἀμύνης, οὗτινος ἡ Βαρσοβία συμβαίνει νὰ ἦνε τὸ κέντρον.

«Ἐντούτοις ἡ Βαρσοβία, ἡ τρίτη πόλις τῆς Ρωσσίας, μετὰ πληθυσμοῦ ἑνὸς σχεδὸν ἑκατομμυρίου, τὸ δυτικὸν συγκεντρωτικὸν σημεῖον τῶν δυτικῶν ῥωσσικῶν σιδηροδρομικῶν συστημάτων μετὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς γεφυρῶν ἐπὶ τοῦ Βιστούλα, κέκτηται ἐξαιρετικὴν καὶ ἰδιάζουσαν σημασίαν. Τὸ ὁμιλεῖν περὶ Βαρσοβίας ὡς περὶ ἁπλοῦ πεσσοῦ (πιόνι), εἰς τὰς μεγίστας ταύτας ἐπιχειρήσεις, ὡς ἐγένετο εἴς τινας κύκλους, εἶνε ἀποπλάνησις τοῦ λαοῦ. Ἡ πτῶσις τῆς Βαρσοβίας καὶ τῶν συνεχομένων πρὸς αὐτὴν φρουρίων μεγάλην ἔχει σημασίαν διὰ τὸ Δυτικὸν ὡς πρὸς τὴν Ρωσσίαν.

Θὰ ἐσήμαινεν ὅτι, ὑποτιθεμένου ὅτι αἱ Ρωσικαὶ δυνάμεις διέφευγον ἐπιτυχῶς τὸν λάκκον ὃν ὁ ἐχθρὸς πειρᾶται νὰ ὀρύξῃ δι' αὐτούς, ἡ ἀνάληψις ἐπιτυχοῦς ἐπιθέσεως των θὰ ἀνεβάλλετο ἐπ' ἀόριστον. Αἱ κύριαι βάσεις αὐτῶν πρὸς ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τῆς Γερμανίας θὰ ἦσαν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν. Τοιοῦτο συμβεβηκὸς θὰ ἐπηρέαζε τοὺς Δυτικοὺς Συμμάχους ἐν μεγάλῳ βαθμῷ.—

—Ἀνατροπὴ Δρομολογίου.

«Οἱ Γερμανοὶ ὠνειροπόλησαν πολλὰ ὄνειρα ἅτινα δὲν ἐπηλήθευσαν, καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ Ρωσσικὴ στρατηγικὴ θὰ ἦνε ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀλεθρία κατὰ τοῦ εὐρυτέρου σκοποῦ αὐτῶν· φρονοῦμεν προσέτι ὅτι ὅταν πᾶσαι αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται συμπληρωθῶσι, οἱ Γερμανοὶ θὰ εὕρωσιν ὅτι ἐγένοντο ἐν μεγάλῳ βαθμῷ θύματα τῶν «περιφήμων ἀναπλανήσεων τῶν μεγάλων πόθων αὐτῶν». Ἐργάζονται ἀναμφιβόλως κατὰ δεδομένον δρομολόγιον, ὡς ἔπραξαν ὅτε ἤρξατο ὁ πόλεμος πρὸ ἑνὸς ἔτους.

Τὸ θέρος παρέρχεται ταχέως καὶ εἶναι ἐπιτακτικὸν διὰ τὰ σχέδιά των νὰ τελειώσωσι ταχέως μὲ τοὺς Ρώσους ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὸς τὸ παρόν. Τὸ πλῆρες γεγονὸς εἶνε ὅτι δὲν τελειώνουν ταχέως. Τὸ δρομολόγιόν των ἀπέτυχε. Ἀκριβῶς ὅπως ἡ ἄμυνα τῆς Λυττίχης (*Liège*) κατέστρεψε τοὺς ὑπολογισμοὺς των ἐν ἀρχῇ, οὕτως ὁ ἀπίστευτος σχεδὸν ἡρωϊσμὸς τῶν Ρωσικῶν στρατευμάτων, μαχομένων ἐναντίον μεγάλης ἀνισότητος, ἐβράδυνε καὶ ἀνέκοψεν αὐτοὺς εἰς πᾶν σημεῖον. Τὰ μεγάλα φρούρια εἶνε ἀκόμη ἀνάλωτα καὶ αἱ Ρωσσικαὶ στρατιαὶ εἶνε ἀκόμη ἄθικτοι.

Εἶνε ζήτημα τί δύνανται νὰ κατορθώσωσιν οἱ Γερμανοὶ ἐν Ρωσσίᾳ, ἐὰν ὅμως κατὰ τύχην στραφῶσιν ἀλλαχοῦ, θὰ εὑρεθῶσιν ἐμπεπηγμένοι ἐν τῷ πηλῷ τοῦ προκεχωρημένου φθινοπώρου καὶ τοῦ χειμῶνος.

Τὰ γενναῖα κατορθώματα τῆς Ρωσίας σημαίνουσι πολὺ διὰ τὴν Δύσιν. Σημαίνουσιν ὅτι ἀντὶ μεγάλης θυσίας παρεσχέθη εἰς τὴν Δύσιν περαιτέρα περίοδος χάριτος.

Σ. Σ. Κ. Φ. Δυστυχῶς τὸ Γερμανικὸν δρομολόγιον ἐν τῇ περιπτώσει τῆς Βαρσοβίας ἐξετελέσθη μετ' ἀκριβείας καὶ οἱ φόβοι μόνον τοῦ «Χρόνου» ἐπαληθεύουσιν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀξιοτίμου πελατείας μου ὅτι πρὸς εὐκολίαν των ἔχω παρακαταθήκας οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων τοῦ ἐργοστασίου μου ἐν Μόρφου μὲν παρὰ τοῖς κ.κ. **Ἰωάννῃ Παντελίδῃ καὶ Σία**, ἐν Καραβᾷ παρὰ τοῖς κ.κ. **Ἐλευθ. χ' Στεφάνου καὶ Σία**, ἐν Κυρηνείᾳ παρὰ τοῖς κ.κ. **Νεοκλεῖ καὶ Ματθαίῳ**, ἐν Λευκονίκῳ παρὰ τῷ κ. **Ἀναστασίῳ Χαραλάμπους**, ἐν Τρικώμῳ παρὰ τῷ κ. **Στυλιανῷ Παυλίδῃ**, ἐν Κυθραίᾳ παρὰ τῷ κ. **Μιχαὴλ Ἀτταλίδῃ** καὶ ἐν Μαραθοβούνῳ παρὰ τῷ κ. **Γιάγκῳ Παπαδοπούλῳ**, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ δύνανται νὰ προμηθεύωνται ταῦτα εἰς οἵας τιμὰς τὰ ἐπρομηθεύοντο καὶ παρὰ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἐργοστασίου μου.

Ἰωακεὶμ Χαραλάμπους
Λευκωσία.